Matczyne KRÓLESTWO

SANKTUARIUM MACIERZYŃSTWA N.M.P

ISSN 1426-7837

Miesięcznik Parafii w Dziekanowicach

NR 6 (235) Dziekanowice, Czerwiec 2013

Wspólnota Parafialna w czerwcu

CZERWIEC
MIESIĄC NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

Kto jest spragniony niech przyjdzie i pije, oto Źródło wody żywej. "Odpowiadajcie Mu zatem miłością na miłość i nigdy nie zapominajcie o Tym, którego miłość do was pchnęła aż do śmierci"

Św. Małgorzata Maria

Czerwiec to miesiąc w sposób szczególny poświęcony czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Kult Serca Jezusowego wywodzi się z czasów średniowiecza, początkowo miał charakter prywatny, z czasem ogarnął szerokie rzesze społeczeństwa. Mistyka średniowiecza łączyła kult Serca Jezusowego z bardzo żywym nabożeństwem do Najświętszej Rany boku Jezusa. Do najpierwszych, którzy w ranie boku, otwartej włócznią żołnierza, odnaleźli Serce Boże należy nieznany autor poetyckiego utworu *Winny szczep mistyczny.* Mówi w nim, że właśnie w tej Ranie odnalazł Serce Boże, że spocznie przy Nim, że się już z Nim nie rozstanie. Cały zakon św. Dominika Guzmana – dominikanie – bardzo wcześnie przyswoił sobie nabożeństwo do zranionego boku i Serca Pana Jezusa. W piątek po oktawie Bożego Ciała, a więc w dzień, który sobie Chrystus wybrał na święto Jego Serca, dominikanie odmawiali oficjum o Ranie boku Pana Jezusa.

Warto wymienić przynajmniej kilku świętych i błogosławionych, którzy wyróżniali się w średniowieczu szczególnym nabożeństwem do Serca Pana Jezusa; w tym Sercu znaleźli dla siebie źródło szczególnej radości i uświęcenia: Św. Mechtylda (1241-1298) za zachęta samego Pana Jezusa wchodziła do Jego Serca i w nim spoczywała. Jezus oddawał jej swoje serce jako znak zawartego z nią przymierza. Pewnego dnia w czasie spotkania Pan tak mocno przycisnął jej serce do swojego

Serca, że miała wrażenie, że odtąd te dwa serca stanowią jedno. Podobnym przywilejem cieszyła się młodsza siostra Mechtyldy, św. Gertruda (1250-1303). Do św. Małgorzaty z Kortony (1252-1297) Pan Jezus odezwał się pewnego dnia: *„Połóż twe ręce na ranach moich rąk!”* Na to święta: „Nie, Panie!” w tej chwili otwarła się rana boku Chrystusa i święta ujrzała w niej Serce Zbawcy. *Od XVII wieku nabożeństwo do Serca Pana Jezusa staje się własnością ogółu wiernych i całego Kościoła.*

A jednak główną zasługa w rozpowszechnianiu się nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa przypada skromnej zakonnicy, wizytce, św. Małgorzacie Marii Alacoque(1647-1690). Żyła ona w tym samym wieku i czasie, co św. Jan Eudes, ale w zupełnym ukryciu w klasztorze w Paray-le-Monial. 27 grudnia 1673 roku Małgorzata dopuszczona do tego, by spoczęła na Sercu Jezusowym. Drugie objawienie maiło miejsce na początku roku 1674. Pan Jezus ponownie objawił Małgorzacie swoje Serce i wymienił dobrodziejstwa i łaski, jakie przyrzeka czcicielom swojego Serca. *„To nabożeństwo – pisze św. Małgorzata – jest ostatnim wysiłkiem Jego miłości i będzie dla ludzi jednym ratunkiem w ostatnich czasach”.* Wśród różnych form czci Pan Jezus zażądał czci także wizerunków swojego Serca. W tym samym roku 1674 miało miejsce trzecie z wielkich objawień. W czasie wystawiania Najświętszego Sakramentu pojawił się Świętej Pan Jezus „jaśniejący chwałą, ze stygmatami pięciu ran, jaśniejącymi jak słońce”. Pan Jezus ponownie odsłonił swoją pierś i pokazał Serce w pełni blasku. Zażądał, aby w zamian za niewdzięczność, jaka spotyka Jego Serce i Jego miłość, okazaną rodzajowi ludzkiemu, dusze pobożne wynagradzały temuż Sercu zranionemu grzechami i niewdzięcznością ludzką. Zażądał od świętej, aby w duchu tegoż zgromadzenia odbywała się w każda noc przed pierwszym piątkiem miesiąca adoracja godzinna („godzina święta”) oraz aby Komunia święta w pierwsze piątki miesiąca była również ofiarowana w celu wynagrodzenia Boskiemu Sercu za grzechy i oziębłość ludzką.

Wreszcie w piątek po oktawie Bożego Ciała, 10 czerwca 1675 roku nastąpiło ostatnie wielkie objawienie. Kiedy Małgorzata klęczała przed tabernakulum w czasie nawiedzenia Najświętszego Sakramentu, ukazał się jej Chrystus, odsłonił swoje Serce i powiedział: *„Oto Serce, które tak bardzo umiłowało ludzi, że nie szczędziło niczego aż do zupełnego wyniszczenia się dla okazania im miłości, a w zamian za to doznaje od większości ludzi tylko gorzkiej niewdzięczności, wzgardy, nieuszanowania, lekceważenia, oziębłości i świętokradztw, jakie oddają mu w tym Sakramencie Miłości. Lecz najbardziej boli Mnie to, że w podobny sposób obchodzą się ze Mną serca służbie mojej szczególnie poświęcone. Dlatego żądam, aby pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała był odtąd poświęcony jako osobne święto ku czci Mojego Serca i na wynagrodzenie Mi przez Komunię i inne praktyki pobożne zniewag, jakich doznaje. W zamian za to obiecuję ci, że Serce moje wyleje hojne łaski na tych wszystkich, którzy w ten sposób oddadzą Mu cześć lub przyczynią się do jej rozszerzenia”.*

Wydawca: SANKTUARIUM MACIERZYŃSTWA NMP
w Dziekanowicach; 32-410 DOBCZYCE ; ***tel/fax: 12 271-13-14***
www.dziekanowice.pl e-mail: sanktuarium@dziekanowice.pl
Konto bankowe Parafii: **30 1020 2892 0000 5402 0118 8648**; PKO BP o/Myślenice

Wspólnota Parafialna w czerwcu

Pan Jezus dał św. Małgorzacie Alacoque dwanaście obietnic, dotyczących czcicieli Jego Serca:

- Dam im łaski, potrzebne w ich stanie.
- Ustalę pokój w ich rodzinach.
- Będę ich pocieszał w utrapieniach.
- Będę ich pewną ucieczką w życiu, a szczególnie w godzinę śmierci.
- Będę im błogosławił w ich przedsięwzięciach.
- Grzesznicy znajdą w mym Sercu źródło i ocean miłosierdzia.
- Dusze oziębłe staną się gorliwymi.
- Dusze gorliwe prędko dojdą do doskonałości.
- Będę błogosławił domom, w których wizerunek Serca mojego będzie czczony.
- Osoby, które będą to nabożeństwo rozszerzały, będą miały imię swoje wypisane w Sercu moim.
- Dam kapłanom dar wzruszania serc nawet najzatwardzialszych.
- W nadmiarze miłosierdzia Serca mojego przyrzekam tym wszystkim, którzy będą komunikować w pierwsze piątki miesiąca przez dziewięć miesięcy z rzędu w intencji wynagrodzenia, że miłość moja udzieli łaskę pokuty, iż nie umrą w mojej niełasce, ani bez Sakramentów świętych, a Serce moje będzie im pewną ucieczką w ostatniej godzinie życia.

Przychodźmy na nabożeństwa ku czci Bożego Serca. Czerwcowe **Nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa** odprawiamy codziennie przez cały miesiąc: w niedziele i święta o godz. 15.30, zaś w dni powszednie wieczorem o godz. 18.00 *(jeśli będzie dostateczna liczba Parafian)*.

31V – 6 VI OKTAWA BOŻEGO CIAŁA

Największym darem który zostawił nam Jezus jest Jego Ciało w Najświętszym Sakramencie. Oktawa Bożego Ciała to szczególny czas kiedy możemy Bogu za ten wielki dar podziękować. Niech nas zatem przez ten tydzień nie zabraknie na wieczornym nabożeństwie, które każdego dnia będzie kończyć uroczyście procesją. szczególnie zapraszamy do udziału wszystkie dzieci sypiące kwiatki, w strojach komunijnych, młodzież doniesienia feretronów, róże różańcowe i wszystkie asysty niosące feretrony, strażaków i mężczyzn do niesienia baldachimu. Niech ten czas będzie przepełniony uwielbieniem Pana Boga. Zapraszamy codziennie na godz. 18.00.

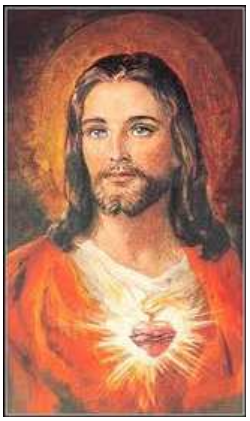
1 VI 2013 R. PIERWSZA SOBOTA MIESIĄCA

Po Mszach św. o godz. 7.00 i 18.00 będzie pierwszo sobotnie nabożeństwo wynagradzające Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny. W tym dniu będziemy modlić się szczególnie za nasze dzieci w dniu ich święta. Przyjdźmy z nimi do kościoła, by przedstawić je Jezusowi i wypraszać im łaski Boże. Nie szczędźmy modlitwy naszym pociechom, które są przecież przyszłością rodzin, narodu i Kościoła. Niech nie zabraknie - nie tylko w tym dniu! - czułych słów miłości i akceptacji. Czasami łatwo jest dawać piękne prezenty, ale dawać siebie jest najtrudniej. Pamiętajmy o dzieciach, które są kochane za mało, o dzieciach niechcianych, które nie mają domu rodzinnego, nie doświadczyły czułości rodzicielskiej. Może są gdzieś w pobliżu i wystarczy drobny gest z naszej strony, by także im przysporzyć odrobinę radości! **Chorych w domach będziemy odwiedzać z Panem Jezusem od godz. 10.00.**

6 VI 2012 R. PIERWSZY CZWARTEK MIESIĄCA. WIECZÓR BŁOGOSŁAWIONEGO JANA PAWŁA II

Od godz. 17.00 będzie Godzina Święta, w czasie której będziemy spowiadać, następnie Msza Święta o godz.. 18.00 za zmarłych wypominanych w wypominkach rocznych. Po niej procesja w Oktawie Bożego Ciała.

Jak co miesiąc w tym dniu, o godz. 20.00 rozpoczniemy wieczór bł. Jana Pawła II. Będziemy prosić naszego patrona w intencji naszych rodzin.

7 VI 2013 R UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA. PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

Tego dnia pragniemy w sposób szczególny oddać cześć Sercu Jezusowemu i wołać „Jezu uczyń serca nasze według serca Twego". Po wieczornej Mszy św. jeszcze będzie procesja ku czci Bożego Serca.

Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa jest wyznaczona jako Światowy Dzień Modlitw o Uświęcenie Kapłanów. Pamiętajmy tego dnia o modlitwach zwłaszcza za tych księży, z których posługi sakramentalnej korzystamy i którzy są naszymi przewodnikami na drodze do zbawienia.

W tym dniu można zyskać odpust zupełny za publiczne odmówienie aktu zadośćuczynienia: *„O Jezu najsłodszy..."*. **Z racji uroczystości, w ten piątek nie obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych.** W uroczystość Najśw. Serca Pana Jezusa winniśmy szczególnie licznie uczestniczyć we Mszy św. przyjmując Pana Jezusa do swego serca.

W tym dniu przypada pierwszy piątek miesiąca - spowiadamy od godz. 17.00. Przed pierwszym piątkiem można się wyspowiadać codziennie podczas nabożeństw. Msze Święte z nabożeństwem wynagradzającym Jezusowemu Sercu za grzechy całego świata o godz. 7.00 i 18.00. Po Mszy Wieczornej procesją uroczyście zakończymy Oktawę Bożego Ciała.

8 VI 2013 R. WSPOMNIENIE NIEPOKALANEGO SERCA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

Po uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa, wspominamy w liturgii Niepokalane Serce Maryi. W tym niezwykłym dniu, dziękujemy Bogu za Maryję i Jej Serce pałające miłością ku nam, chcąc się przytulić do tego matczynego Serca. Maryja gdy objawia się ludziom zawsze wskazuje na swoje serce – to serce które kocha każdego człowieka!

11 VI 2013 R. DZIEŃ CZUWANIA Z MATKĄ BOŻĄ PRZED CUDOWNYM WIZERUNKIEM NASZEJ DZIEKANOWSKIEJ PANI

Porządek tego czuwania z Maryją będzie następujący: O godz. 17.00 (tak podaliśmy w Matczynym Królestwie) będą Nieszpory Maryjne. Po tym nabożeństwie wraz z dziećmi odmówimy różaniec, po nim ok. 18.30 będzie

Wspólnota Parafialna w czerwcu

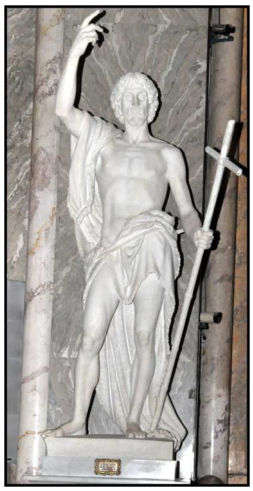
adoracja Najświętszego Sakramentu. O godz. 20.00 będzie Msza św. z procesją maryjną. Na tę procesję przynosimy świece. Do Matki Bożej zapraszamy wszystkich, którzy kochają Matkę Bożą, a szczególnie dzieci i młodzież kończącą naukę szkolną.

16 VI 2013 R. NIEDZIELA ZWYKŁA - CHRZEST DZIECI

Jak zwykle w trzecią niedzielę miesiąca, udzielać będziemy uroczyście chrztu św. na Mszy św. godz.. 11.00.

Pouczenie dla rodziców i chrzestnych będzie w piątek 14.06 po wieczornej Mszy Św.

24 VI 2012 R. UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA ŚWIĘTEGO JANA CHRZCICIELA– PATRONA KS. PROBOSZCZA

Zazwyczaj świętych czcimy w dniu ich narodzin dla Nieba. Święty Jan jest tutaj wyjątkiem, gdyż w randze liturgicznej uroczystości obchodzimy dzień jego narodzin i dzień męczeńskiej śmierci. Narodziny Jana, poprzedzone niezwykłymi znakami, zapowiadały rychłe przyjście na świat Zbawiciela. Jan Chrzciciel niczym klamra spina Stary i Nowy Testament, a Pan Jezus nazwał go największym spośród zrodzonych z niewiast.

Od początku Kościół darzył świętego Jana niezwykłą czcią. Także u nas nie brakuje świątyń, w tym katedr, poświęconych jego imieniu. Jana Chrzciciela upodobała sobie także ikonografia chrześcijańska, a także literatura piękna. Nie dzieje się tak bez przyczyny. Jan Chrzciciel jest potężnym patronem. Zatem warto, aby zajął poczesne miejsce w naszych osobistych modlitwach. **Wpatrując się we wzór świętego Jana Chrzciciela, prosząc go o siłę, kroczmy przez nasze życie w obecności Boga!**

Ciesząc się narodzinami świętego Jana Chrzciciela, warto zastanowić się nad swoim życiem, nad zgodnością naszych czynów, słów i postaw z wyznawaną przez nas wiarą i pobożnością.

ŚW. JAN CHRZCICIEL JEST PATRONEM NASZEGO KS. PROBOSZCZA, Z TEJ RACJI ŻYCZYMY CZCIGODNEMU KS. PROBOSZCZOWI WSZELKICH POTRZEBNYCH ŁASK, BŁOGOSŁAWIEŃSTWA BOŻEGO DUŻO ZDROWIA I SIŁY DO PRZEWODZENIA NASZEJ PARAFII.

28 VI 2013 R. ZAKOŃCZENIE ROKU SZKOLNEGO

Wielkimi krokami zbliża się koniec roku katechetycznego i szkolnego. Przypominamy dzieciom, młodzieży i rodzicom, że każde dzieło, aby przyniosło dobre owoce, by było dobrze zakończone, powinno być ofiarowane Panu Bogu. Warto w modlitwach nie tylko prosić, ale i dziękować za otrzymane dobro, za przeżyty z Bogiem czas. Niech nie zabraknie tego dziękczynienia w nadchodzących dniach. Wszystkie dzieci i młodzież spowiedzią, Komunią św. i uczestnictwem we Mszy św. zakończą rok szkolny i katechetyczny.

SPOWIEDŹ NA ZAKOŃCZENIE ROKU SZKOLNEGO:

- **26.06 (środa) od godz. 17.00** – przyjdą do spowiedzi młodzież szkół ponadgimnazjalnych gimnazjaliści, i dzieci ze szkoły podstawowej z Winiar.
- **27.06 (czwartek) od godz. 17.00** – będziemy spowiadać dzieci szkół podstawowych ze szkół z Nowej Wsi i Dziekanowic i dzieci z innych szkół.

W ostatnim dniu nauki, jak zawsze, dzieci szkolne ze swymi nauczycielami i rodzicami zapraszamy na uroczystą Mszę św. na godz. 8.00. Po Mszy św. w szkołach będzie rozdanie świadectw i zakończenie nauki.

Prosimy rodziców, by dopilnowali swoich dzieci i sprawdzili ocenę z religii na świadectwie szkolnym oraz z dziećmi uczestniczyli we Mszy św.

W tych dniach będziemy też prosić o dobre przeżycie czasu wakacji. Niech to będzie błogosławiony czas naszego wypoczynku, regeneracji sił, ale także duchowego wzrostu.

29 VI 2013 R. UROCZYSTOŚĆ ŚW. PIOTRA I PAWŁA

Uroczystość świętych Apostołów Piotra i Pawła już od połowy III wieku obchodzona jest wspólnie 29 czerwca. Obaj Apostołowie ponieśli śmierć męczeńską w Rzymie w czasie prześladowania za cesarza Nerona. Piotr zginął około 64 r. Tradycja głosi, że został ukrzyżowany. Apostoł jednak wyznał, że nie jest godny umrzeć jak Jezus. Dlatego też został przybity do krzyża głową w dół. Paweł, przez jakiś czas więziony w Rzymie, został ścięty mieczem około 67 r,

Św. Piotr był uczniem wybranym przez Jezusa do pełnienia posługi prymatu w Kościele.

Gorliwość misyjna św. Pawła sprawiła, że bardzo wielu miejscach głosił Ewangelię i zakładał Kościoły. Zyskał miano "Apostoła Narodów". Obaj przez swoje męczeństwo są związani z Rzymem. Posługa apostolska Piotra i Pawła w Rzymie oraz poniesione tam męczeństwo sprawiły, że Kościół Rzymski nabrał kluczowego znaczenia w chrześcijaństwie. Biskup Rzymu, następca św. Piotra oraz spadkobierca tradycji apostolskiej św. Pawła cieszy się pierwszeństwem i władzą biskupią w całym Kościele. Św. Piotr - pierwszy biskup Rzymu - jest uznawany za pierwszego w gronie Apostołów otrzymał od Jezusa specjalną władzę

Wspólnota Parafialna w czerwcu

określaną mianem prymatu. Jego następcy, papieże, są obdarzeni łaską nieomylności w oficjalnym i uroczystym nauczaniu całego Kościoła w sprawach wiary i moralności. Sprawują też najwyższą władzę kościelną wynikającą z przywileju prymatu.
W tym dniu w sposób szczególny modlimy się za Ojca Świętego Franciszka. **Msze Święte w tym dniu będą o 7.00; 9.00 i 18.00.**

XVI – PARAFIADA I PIKNIK PARAFIALNY 2013R.
Kolejna, szesnasta już Parafiada, odbędzie się w dwóch grupach; sołectw oraz dzieci szkolnych. w dniach **czerwca 2012 r.** Uroczyste zakończenie i rozdanie pucharów w niedzielę 30 **czerwca 2013 r. po Mszy Św. o godz. 16.00. Rozdanie nagród chcemy połączyć piknikiem parafialnym.**
Do udziału w rozgrywkach zapraszamy całą Parafię, nie tylko dzieci i młodzież, ale także dorosłych. Chcemy w tych dniach dobrze się bawić. Czy nam się uda, to zależy od wszystkich Parafian, dlatego wszystkich zapraszamy. Mile też widzimy sponsorów tej naszej zabawy – o wszystkich napiszemy w Matczynym Królestwie i wszyscy sponsorzy będą się mogli zareklamować w naszym piśmie.

OKRES WAKACYJNY
Dzieci i młodzież winny okazać rodzicom świadectwa i indeksy z oceną z religii.
Wszystkim Nauczycielom, dzieciom i młodzieży, życzymy spokojnych wakacji, odpoczynku i dużo słońca.
Pamiętajmy, że także podczas urlopów mamy **obowiązek udziału w niedzielnej Mszy Świętej**, nie zapominamy o osobistej modlitwie, korzystamy z sakramentu pokuty i pojednania... Wszystkim wyjeżdżającym na wakacyjne wycieczki, kolonie, obozy i wczasy życzymy, aby był to czas wypoczynku i rekreacji, a także odnajdywania Bożych śladów w pięknie stworzenia. Nie bójmy się manifestować naszej przynależności do Chrystusa i Kościoła.
Rodzice, wysyłający dzieci i młodzież na różne obozy i wszelkie kolonie mają obowiązek zapewnienia dzieciom możliwości uczestniczenia we Mszy św. niedzielnej. Zachęcamy młodzież do uczestnictwa w rekolekcjach wakacyjnych (dwu lub jednotygodniowych) – chętni winni kontaktować się z księdzem. Rekolekcje takie są nie tylko wspaniałym wypoczynkiem, ale także okazją do pogłębienia wiary młodego człowieka i szkołą wychowania chrześcijańskiego.
Dzieciom i młodzieży przypominamy też, że codziennie w naszym sanktuarium jest Msza św. o godz. 7.00 rano, a w środy o godz. 18.00 - NIEUSTAJĄCA NOWENNA do Matki Bożej Dziekanowskiej, przed Jej cudownym Wizerunkiem. Dzieci w ciągu roku mają mniej czasu i siły by pójść na Nieustającą Nowennę, czy Mszę św. w tygodniu – w wakacje mają więcej czasu i są bardziej wypoczęte, mogą więc częściej być w kościele. Bardzo prosimy, by szczególnie w czasie wakacji, kiedy zwykle jest jeden ksiądz, **wszelkie sprawy kancelaryjne załatwiać w godzinach urzędowania**, tzn. w dni powszednie po rannej Mszy św. do godz. 8.30, a po południu w piątki od godz. 16.00 - 17.00, z wyjątkiem pierwszych piątków miesiąca. Jeśli ktoś nie może się zmieścić w tym czasie, niechże wcześniej umówi się z księdzem, choćby telefonicznie na inną godzinę.
Do chorych - poza pierwszą sobotą i nagłymi wypadkami - chętnie jedziemy w dni powszednie bezpośrednio po rannej Mszy św. Posyłając kierowcę po księdza do chorego, należy poinformować go, czy chory jest przytomny i czy może przyjąć Pana Jezusa. W lecie coraz częściej parę ludzi, szczególnie bardzo młodych, zostaje poza kościołem, na zewnątrz, gdy są puste ławki w kościele. Pamiętajmy, że ***Msza św. jest ofiarą*** i jeśli tak wiele kosztowała samego Syna Bożego, to i nas musi kosztować, a więc nie zbywajmy jej. Jeśli w kościele wytrzymują ludzie starzy, schorowani to tym bardziej powinni ludzie młodzi, a tacy głównie stoją przed kościołem.
Przypominamy, że aby ważnie uczestniczyć we Mszy św., trzeba być zaangażowanym w jej akcję, śpiewać i odpowiadać na wezwania kapłana i widzieć ołtarz. Na chórze mogą przebywać tylko dorośli, a więc po 18 roku życia, prosimy starszych, by tego dopilnowali.

Czcigodny Księże Dziekanie!

Dziękujemy za Twoją wytrwałą troskę o umocnienie naszej wiary i wieczne szczęście z Chrystusem.

Błogosławiona Elżbieta od Trójcy Świętej prosiła:

"O mój Boże, napełnij pokojem moją duszę, uczyń w niej niebo, swoje ulubione mieszkanie i miejsce odpoczynku. Obym nigdy nie zostawiła tam Ciebie samego, lecz była tam zawsze cała, cała czuwająca wiarą, cała pogrążona w adoracji i cała zdana na Twoje twórcze działanie."

Tak, w Obecności Pana Boga jest zdrowie, pokój, miłość. Za wstawiennictwem Matki Najświętszej i Świętego Jana Chrzciciela życzymy Księdzu Kanonikowi i Jego Bliskim takiego błogosławionego życia. Szczęść Boże.

Akcja Katolicka

Eucharystia źródłem życia chrześcijańskiego

Zbliża się kolejna Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa 30 maja z tradycyjną procesją z Najświętszym Sakramentem pośród domów Dziekanowic, a następnie Pierwsza Komunia dzieci naszej parafii. Te okoliczności podsuwają nam temat naszej refleksji na tajemnicę obecności Naszego Pana, Jezusa Chrystusa, w Najświętszym Sakramencie czekające zadania i obowiązki katolików, jakie wypływające z pozostawionego nam wierzącym Daru z nieba.

Każdy przeciętny lektor *Księgi Wyjścia* musi zwrócić uwagę fakt niewdzięczności Izraelitów wobec Boga podczas wędrówki przez pustynię. Pomimo doświadczenia i przeżycia tak wielkich wydarzeń jakie Bóg dokonał w Egipcie, by zmusić faraona do wypuszczenia z niewoli naród żydowski, już wkrótce po cudownym przejściu przez Morze Czerwone, Izraelici wykazali zupełne niezrozumienie, a nawet niewdzięczność dla planów Bożych. Ustawicznie wykazywali brak zaufania Bogu. Bóg przyrzekł Abrahamowi, a potem Jakubowi i postanowił zrealizować swój zamiar, by wyprowadzić naród żydowski z Egiptu celem uczynienia Izraelitów wolnym narodem, żyjącym w wolnym państwie pod ustawiczną Bożą opieką. Oczywiście, aby dojść do Ziemi Obiecanej przez Boga trzeba było pokonać długą drogę pustynią. To zadanie na pewno nie było łatwe, gdyż musimy pamiętać, że Żydzi opuścili Egipt z całym dobytkiem, z inwentarzem żywym i martwym. Na pewno transport był bardzo utrudniony przy ówczesnych środkach komunikacji, jak konie czy osły. Ale nawet biorąc od uwagę te trudności całe postępowanie Izraelitów podczas przejścia przez pustynię do Ziemi Obiecanej jest nacechowane niewdzięcznością wobec Boga, przejawiające się licznymi pretensjami i szemraniami przeciwko Bogu i Mojżeszowi. W czytaniu z Księgi Wyjścia (Wj. 16, 2-15) wychodzi ta małostkowość Izraelitów „*Obyśmy pomarli z ręki Pana w ziemi egipskiej, gdzie zasiadaliśmy przed garnkami z mięsem i chleb jadali do sytości. Wyprowadziliście nas na pustynię, aby głodem zamorzyć całą tę rzeszę"* Bóg wówczas im zapowiedział przez Mojżesza, że wieczorem będą jadać mięso i w porze porannej chleb. I rzeczywiście wieczorem przyleciały przepiórki i pokryły obóz izraelski, a rano spadała na kształt rosy manna na pokarm. Tak było przez cały czas wędrówki Izraelitów przez pustynię do ziemi Kanaan.

Może dla nas, chrześcijan, wydaje się to dziwne, że Izraelici nie doceniali swego wybrania i całego Bożego przedsięwzięcia, związanego z wyprowadzeniem narodu żydowskiego do Ziemi Palestyńskiej. Tymczasem, my chrześcijanie żyjący na tym świecie, jesteśmy podobni do narodu żydowskiego, przemierzającego pustynię w drodze do Ziemi Obiecanej. Zachodzi między nami, a wędrującymi przez pustynię Izraelitami ta różnica, że my przez nasze ziemskie życie zmierzamy do innego życia, do życia z Bogiem w wieczności. Taki jest cały plan zbawczy Boga wobec ludzkości. Człowiek, stworzony na obraz i podobieństwo Boże, został powołany do życia ziemskiego w wyznaczonym celu. Każdemu z nas Pan Bóg wyznaczył zadanie do spełnienia. Nie żyjemy na tym świecie po to, by co kilka lat kupić sobie nowy samochód, wybudować nowy dom, zwiedzić ciekawe okolice itd. Jeśli żyjemy, to dlatego, że. Pismo św. mówi: *Nikt zaś nie żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie: jeżeli żyjemy, żyjemy dla Pana, jeżeli umieramy, umieramy dla Pana. I w życiu i śmierci należymy do Pana. Żyjemy na tym świecie, bo Bóg powołał nas, by nas obdarzyć swoim szczęściem w niebie. Chce się podzielić z nami swoim życiem. Po to bowiem Chrystus umarł i powrócił do życia, by zapanować tak nad umarłymi, jak i żywymi"* Rzym 14,7-9. Niestety życie ziemskie tak nam tę prawdę przysłania, że nawet o niej nie myślimy. Odgrywamy bardzo często swoja operę mydlaną, a nie pamiętamy o rzeczy najważniejszej, że jesteśmy tylko wędrowcami na tej ziemi, którą wcześniej czy później musimy opuścić. Napomina nas św. Piotr: "*w bojaźni spędzajcie czas swojego pobytu na obczyźnie*" (I P.1,17). Podobnie św. Paweł nas poucza w liście do Koryntian: „*...jak długo pozostajemy w ciele jesteśmy pielgrzymami z daleka od Pana., wiemy, że jeśli niszczeje nasz przybytek doczesnego zamieszkania, będziemy mieli od Boga, dom nie ręką uczyniony, lecz wiecznie trwały w niebie... A Bóg, który nas do tego przeznaczył, dał nam Ducha jako zadatek."(II Kor. 5, 1-5)* Dzięki zbawczemu dziełu Jezusa Chrystusa, przez chrzest staliśmy się przybranymi dziećmi Bożymi, przeznaczonymi do uczestnictwa w życiu samego Boga, całej Trójcy Przenajświętszej. Zapewnia nas o tym św. Jan pisząc „*Popatrzcie jaką miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi: i rzeczywiście nimi jesteśmy... Umiłowani obecnie jesteśmy dziećmi Bożymi, ale jeszcze się nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się to ujawni, będziemy do Niego podobni; bo ujrzymy Go takim, jakim jest".*(I J 3 1-2).

Abyśmy ten cel osiągnęli nasz Zbawiciel w swej nieskończonej miłości ku nam, pozostawił nam na pokarm swoje Ciało, abyśmy wzmacniali Nim swoje siły do celu jakim jest nasza ojczyzna w niebie. Kiedy Jezus po raz pierwszy mówił o pokarmie, który jest Jego Ciałem, słowa Jego wywołały zdumienie u słuchaczy w Kafarnaum, którzy nie pojęli tego wielkiego zamiaru Boga. Jezus jednak zdecydowanie podkreślał obiektywną prawdę swoich słów, ukazując konieczność eucharystycznego posiłku. "*Zaprawdę powiadam wam, Jeżeli nie będziecie spożywali Ciała Syn Człowieczego i nie będziecie pili Jego Krwi, nie będziecie mieli życia w sobie"* (J.6,53). Jezus nie miał tu na myśli posiłku wyłącznie duchowego, gdzie wyrażenie: „*spożywać Ciało Chrystusowe" i „pić Jego Krew*" miałoby sens czysto metaforyczny. Pan Jezus z całą mocą podkreślał, że jest to posiłek prawdziwy: *„Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem* (J.6,55). Jak pożywienie materialne jest nieodzowne dla utrzymania i rozwoju życia fizycznego, tak nieodzownym pokarmem dla rozwoju życia Bożego u chrześcijanina jest Eucharystia. Nie jest ona żadnym luksusem ofiarowanym dla tych, który pragnęliby żyć w większej zażyłości z Chrystusem. Eucharystia jest po prostu warunkiem chrześcijańskiego życia.

W obietnicy Eucharystii Pan Jezus wyjaśnił powód niezbędności tego pokarmu mówiąc: „*Jam jest chleb życia: Jak mnie posłał żyjący Ojciec, a ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto mnie spożywa, będzie żył przeze mnie. To jest chleb, który z nieba zstąpił".(*J.6,57). Ojciec jest pierwszy źródłem

życia; to życie dał Synowi, Jezusowi Chrystusowi, który przekazuje je ludzkości. Kto z chrześcijan posila się Chrystusem w Eucharystii, nie musi czekać na życie wieczne życie w przyszłym świecie. On posiadł je w nadziei już na ziemi. Daje mu ono zarazem gwarancję zmartwychwstania ciała przy końcu świata. Zapewnia nas o tym sam Zbawca, Jezus Chrystus, słowami: *"Kto spożywa moje ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym*" (J. 6,54).

Ten wymóg dobrze rozumieli pierwsi chrześcijanie, gdyż – jak świadczą Dzieje Apostolskie – w początkach istnienia Kościoła każdego dnia odbywało „łamanie chleba" w domach wiernych uczniów Chrystusa. Skąd płynie ta gwarancja zmartwychwstania? Płynie ona z faktu, że dane nam Ciało Jezusa Chrystusa w Eucharystii jako pokarm, jest pełnym stanem Jezusa Zmartwychwstałego. Słuchający tych słów w Kafarnaum nie zrozumieli tej prawdy. Oni sądzili, że Pan Jezus mówi o swoim ciele fizycznym w stanie Jego życia ziemskiego i dlatego okazali głęboką odrazę do zapowiedzianego posiłku. „*Trudna jest ta mowa. Któż jej słuchać może"?* Zatem Pan Jezus pragnął im to wyjaśnić: „*To was gorszy? A gdy ujrzycie Syna Człowieczego, który będzie wstępował tam, gdzie był przedtem?* A więc Chrystus starał się sprostować ich sposób myślenia, precyzując, że a nie będzie to ciało materialne, fizyczne, ale Ciało Syna Człowieczego po Zmartwychwstaniu, w stanie chwalebnego wniebowstąpienia. To chwalebne Ciało jest przepełnione życiem Ducha Świętego i może uświęcać ludzi, którzy nim się odżywiają, i dawać im rękojmię wiecznej chwały. Przyjmując Komunię św. karmimy się Ciałem Pana Jezusa nie sprzed dwóch tysięcy lat, ale Ciałem i Krwią Boga Człowieka żyjącego obecnie na łonie Boga Ojca.

Potwierdzeniem tej *prawdy* jest cud z Lanciano. Lanciano jest to miejscowość we Włoszech, w górach Abruzzy, odległa o 4 km od autostrady Pascara - Bari nad Adriatykiem. Jest tam kościół jeszcze z wczesnego średniowiecza pod wezwaniem św. Longina, żołnierza, który przebił bok Pana Jezusa po Jego śmierci. W tym kościele w VIII wieku odprawiał mszę św. pewien mnich bazylianin. Podczas słów konsekracji opadły go wątpliwości, czy w Hostii i Kielichu są obecne Ciało i Krew Pana Jezusa. I w tym momencie - na oczach kapłana - stał się cud. Hostia stała się cząstką żywego ciała, a w kielichu wino zamieniło się w prawdziwą krew, która stężała w 5 skrzepów różnej wielkości. To cudowne Ciało postaci Hostii i 5 skrzepów Krwi przechowywano z pietyzmem. W ciągu wieków poddawano je kilkakrotnie badaniom za pozwoleniem władzy kościelnej. I oto w dniu 18 XI 1970 r. Bracia Mniejsi Konwentualny, którzy sprawują pieczę nad tym kościołem, postanowili za pozwoleniem Stolicy Apostolskiej powierzyć grupie ekspertów przeprowadzenie analizy naukowej tych relikwii z VIII wieku. Badania laboratoryjne pod najściślejszymi rygorami przeprowadzili profesorowie Linoli i Bertelli – ten ostatni profesor uniwersytetu w Sjenie. Ci uczeni podali wyniki swych badań naukowych 4 marca 1970 r. Te wyniki zostały następnie ogłoszone w licznych periodykach.

A oto one:

1. Ciało jest rzeczywistym ciałem. Krew jest prawdziwą krwią.
2. Ciało i Krew są ciałem i krwią ludzką.
3. Ciało i Krew są ciałem i krwią żywej Osoby i należą do tej samej grupy krwi AB.
4. Diagram cząsteczek wziętych do badania odpowiadają diagramowi krwi ludzkiej, która byłby wzięta w dniu badania.
5. Ciało wzięte do badania jest tkanką mięśniową serca.

Zatem zachowanie się tych relikwii w niezmienionym stanie naturalnym w ciągu wieków, bez ulegania wpływom fizycznym, atmosferycznym i biologicznym pozostaje fenomenem niezwykłym. Potwierdzają one w sposób ścisły i wyczerpujący autentyczność cudu Przeistoczenia w każdej mszy św. W cudzie tym muszą zastanowić przede wszystkim dwa fakty: 1. Oto mamy do czynienia z ciałem i krwią Kogoś żywego, żyjącego obecnie. Jest to więc pośredni dowód: że Pan Jezus istotnie zmartwychwstał, i że Eucharystia jest Ciałem i Krwią Pana Jezusa, naszego Zbawiciela, żyjącego w chwale.2. Ciało, które znajduje się w przechowywanej relikwii jest tkanką serca, a zatem Eucharystia jest prawdziwie darem serca Pana Jezusa.

Podobne wydarzenie miało miejsce w parafii Sokółka na Podlasiu. W 2008 r. w tamtejszym kościele parafialnym podczas udzielania komunii św. upadł komunikant na stopień ołtarza. Komunikujący ksiądz tego nie zauważył. Ale zauważyła to jedna z parafianek i po mszy św. powiadomiła księdza. Ten zamiast włożyć Hostię do puszki z komunikantami włożył ją do naczynia (piscyna) z wodą, w którym zwykle ksiądz umywa palce po skończeniu komunikowania. I co się stało? Hostia zamiast się rozpuścić w wodzie jak zwykły opłatek stężała i powstał skrzep. Ksiądz proboszcz powiadomił o cały wydarzeniu Kurię Arcybiskupią w Białymstoku. Z polecenia arcybiskupa Ozorowskiego przekazano Hostię-skrzep do przebadania naukowego specjalistom w Akademii Medycznej w Białymstoku. Dwie analizy ściśle naukowe stwierdziły, że jest to część mięśnia sercowego człowieka, który zmarł w agonii. Te wyniki naukowe wraz z opisem wydarzeń przesłano do Stolicy Apostolskiej do ostatecznej decyzji. Hostia - Relikwia jest umieszczona w ołtarzu i jest przedmiotem czci wiernych, a całe wydarzenie przyczyniło się do ożywienia życia duchowego. W tamtejszej parafii.

Eucharystia jest sakramentem zstąpienia Boga ku człowiekowi. Jest sakramentem zniżenia się Boga do człowieka. Eucharystia jest sakramentem komunii Boga z człowiekiem i ludzi między sobą. Chrystus daje siebie każdemu z nas, gdy Go przyjmujemy pod postacią eucharystyczną. Ta komunia jest więzią dwustronną. To nie tylko my przyjmujemy Chrystusa w sakramencie eucharystii, ale także Chrystus przyjmuje każdego z nas. On akceptuje nasze człowieczeństwo ze wszystkimi naszymi brakami i je uświęca. Chrystus ustanawiając Eucharystię w przeddzień swojej męki w Wielki Czwartek, pragnął dać Kościołowi pokarm, który byłby dlań nieustannym pożywieniem i który pozwoliłby mu żyć życiem Zmartwychwstałego Chrystusa. W obrzędach żydowskich było wiele sakralnych posiłków, spożywanych w Bożej obecności, wyrażających radość z łaskawości Boga. Jezus idzie dalej, to On sam przez swoje Ciało i Krew staje się pokarmem i napojem ludzkości. W posiłku eucharystycznym człowiek karmi się Bogiem. Komunia św. daje każdemu siłę moralną, niezbędną do pokonywania trudności życiowych, do przechodzenia do porządku dziennego ponad podziałami. W komunii św. doznajemy pociechy i pomocy w chorobach czy innych doświadczeniach życiowych. Otrzymujemy potrzebną pomoc w przebaczaniu doznanych krzywd.

Na uwagę zasługuje fakt, że sprawowanie Eucharystii gromadzi wszystkich chrześcijan bez względu na jakiekolwiek różnice: pochodzenia, wykształcenia, zawodu itd. Wszystkich chrześcijan łączy godność dziecięctwa Bożego. Są dziećmi jednego Ojca. Stąd Eucharystia wzywa nas do wzajemnego szacunku, do wzajemnej służby. To jest bardzo wymowne, że przykazanie wzajemnej miłości zostało przez Pana Jezusa sformułowane podczas Ostatniej Wieczerzy przy okazji ustanowienia Najświętszego Sakramentu. „*Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak ja was umiłowałem"*. (J. 13,34) Każdy wierzący, przystępujący do komunii św. winien o tym pamiętać, i starać się o to, by swoim życiem nie zaprzeczać temu, co w tej tajemnicy sprawuje.

Jak my, uczestniczący w niedzielnej mszy św., przystępujący często do Komunii Św., cenimy sobie tę wielką łaskę? Aniołowie mogą tylko uwielbiać Pana Jezusa patrząc na Niego w Niebie, a my mamy możność przyjmować Go do swego serca ile razy tego zapragniemy. Niech ta prawda będzie częstym przedmiotem naszych refleksji myślowych.

Opactwo Benedyktyńskie w Tyńcu
o. Marian Kanior OSB

Fakty i mity o majątku Kościoła

W Polsce po 1945 roku pod rządami komuny Kościół stracił majątek, który był gromadzony przez wieki. Różni ofiarodawcy i fundatorzy przekazywali Kościołom i Zakonom ziemie i nieruchomości, aby dobra te służyły dobru wspólnemu i wielkiej pracy charytatywnej. Piszę te kilka słów wyjaśnień ponieważ raz po raz w prasie, telewizji i radiu spadkobiercy PRL-u rozsiewają nieprawdę na ten temat. Ostatnio niezależne czasopismo „W Sieci" podało dane dotyczące majątków, jakie zostały zabrane Kościołowi i co Kościół odzyskał.

Do 1964 roku zagrabiono w 19 diecezjach: 3356 budynków (nie biorąc pod uwagę licznych zabudowań gospodarczych). Wśród skonfiskowanych obiektów znajdowało się m.in.: 90 szpitali, 490 szkół i przedszkoli, 278 kaplic i miejsc sprawowania kultu, 398 domów katechetycznych, parafialnych i rekolekcyjnych, 71 burs i internatów, 136 domów dziecka, 57 domów starców, 1117 domów mieszkalnych. Zakonom zabrano 333 budynków przedszkolnych, 131 domów dziecka, 18 szkół podstawowych i 74 szkół średnich, 75 szpitali, 52 domy starców, 29 budynków seminaryjnych.

Należy przypomnieć, że Sejm w 1989 roku uchwalił „Ustawę o stosunku państwa do Kościoła" (dot. ona wszystkich kościołów), w której jest rozdział dotyczący regulacji spraw majątkowych Kościoła. Na mocy tej ustawy powołano specjalną Komisję Majątkową, złożoną z przedstawicieli rządu i Kościoła, która zajmowała się tymi sprawami.

W wyniku działań tej komisji zwrócono dotychczas 65,5 tys. ha. Ziemi i zdecydowano o wypłacie kompensat i odszkodowań na kwotę 143,5 mln. złotych. Kościół odzyskał 490 budynków – czyli zaledwie 12%, tylko 9 przedszkoli, 8 szkół podstawowych, 18 szkół średnich, 8 domów dziecka, 10 domów pomocy społecznej, 19 szpitali oraz 15 innych obiektów służby zdrowia. Obecnie Komisja Majątkowa już nie istnieje (została rozwiązana przez Sejm), a wszelkie sprawy sporne ma rozstrzygać sąd.

Nie ulegajmy nieprawdziwym opiniom rozpowszechnianym zwłaszcza przez osoby wrogie Kościołowi, że jakoby cały zabrany majątek został zwrócony i to jeszcze z nadmiarem. To jest po prostu kłamstwo!

SD

Kalendarz Liturgiczny Czerwiec

1 VI 2013r.	Sobota	Wspomnienie św. Justyna – **Oktawa Bożego Ciała**
2 VI 2013r.	Niedziela	Niedziela IX Okresu Zwykłego - **Oktawa Bożego Ciała**
3 VI 2013r.	Poniedziałek	Wspomnienie św. Karola Lwangi i Towarzyszy - **Oktawa Bożego Ciała**
4 VI 2013r.	Wtorek	**Oktawa Bożego Ciała**
5 VI 2013r.	Środa	Wspomnienie św. Bonifacego - **Oktawa Bożego Ciała**
6 VI 2013r.	Czwartek	**Oktawa Bożego Ciała**
7 VI 2013r.	Piątek	**Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa**
8 VI 2013r.	Sobota	Wspomnienie Niepokalanego Serca NMP
9 VI 2013r.	Niedziela	Niedziela X Okresu Zwykłego
10 VI 2013r.	Poniedziałek	*Dzień Powszedni*
11 VI 2013r.	Wtorek	Wspomnienie św. Barnaby Apostoła – **Czuwanie z Matką Bożą Dziekanowską!**
12 VI 2013r.	Środa	*Dzień Powszedni* – ***Nieustająca Nowenna***
13 VI 2013r.	Czwartek	Wspomnienie św. Antoniego z Padwy
14 VI 2013r.	Piątek	Wspomnienie Bł. Michała Kozala – **Pouczenie przed Chrztem Świętym**
15 VI 2013r.	Sobota	*Dzień Powszedni*
16 VI 2013r.	Niedziela	Niedziela XI Okresu Zwykłego – **Uroczyste Chrzty**
17 VI 2013r.	Poniedziałek	Wspomnienie św. Alberta Chmielowskiego
18 VI 2013r.	Wtorek	*Dzień Powszedni*
19 VI 2013r.	Środa	*Dzień Powszedni* – ***Nieustająca Nowenna***
20 VI 2013r.	Czwartek	*Dzień Powszedni*
21 VI 2013r.	Piątek	Wspomnienie św. Alojzego Gonzagi
22 VI 2013r.	Sobota	*Dzień Powszedni*
23 VI 2013r.	Niedziela	Niedziela XI Okresu Zwykłego
24 VI 2013r.	Poniedziałek	Uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciciela **Dzień Imienin ks. Proboszcza**
25 VI 2013r.	Wtorek	*Dzień Powszedni*
26 VI 2013r.	Środa	*Dzień Powszedni* – ***Nieustająca Nowenna***
27 VI 2013r.	Czwartek	*Dzień Powszedni*
28 VI 2013r.	Piątek	Wspomnienie św. Ireneusza
29 VI 2013r.	Sobota	**Uroczystość Św. Apostołów Piotra i Pawła**
30 VI 2013r.	Niedziela	Niedziela XIII Okresu Zwykłego

PIERWSZA KOMUNIA ŚWIĘTA!

Pierwsza Komunia Święta to dla dziecka i dla jego rodziców szansa na przeżycie wielkiego święta miłości Boga do człowieka. Eucharystia wraz z komunią świętą jest niezwykłym darem Boga, który pragnie być pokarmem dla człowieka już tu, w wymiarze życia doczesnego. Los każdego z nas w dużej mierze zależy od tego, czym się karmimy na co dzień. Ważna jest zdrowa żywność dla naszego ciała, ale jeszcze ważniejsze jest to, czym karmimy nasz umysł i nasze serce.

Sobór Lateraneński IV w 1215 r. określił, że wierni, którzy „posiadają używanie rozumu", powinni przynajmniej raz w roku przystępować do sakramentu pokuty i na Wielkanoc do Komunii św. Papież Pius X dekretem z 8 sierpnia 1910 r. określił, że do Komunii św. mogą przystępować dzieci, które „potrafią rozróżnić" Chleb Eucharystyczny i zwykły chleb Zarówno dla dzieci, jak i rodziców powinno to być wielkie święto. Eucharystia jest bowiem kolejnym po chrzcie sakramentem, który umacnia naszą wiarę i więź z Bogiem. Od wczesnych lat rodzice powinni przygotowywać dzieci do tego wielkiego wydarzenia.

W obecnym, negatywnym niestety kontekście społecznym i kulturowym, pogłębione przygotowanie i przeżywanie I Komunii Świętej stwarza wyjątkową szansę na umocnienie w dobru zarówno dziecka, jak i jego rodziców. Komunia święta przypomina nam o tym, że nie samym chlebem żyje człowiek, gdyż nikt z nas nie jest samym tylko ciałem. Komunia święta jest też potwierdzeniem niezwykłej godności człowieka. Przypomina nam o tym, że każdy z nas jest ukochanym dzieckiem Boga. Tak, jak kochająca matka karmi swoje dziecko własną piersią, tak jeszcze bardziej kochający Bóg karmi nas w komunii świętej samym sobą! To chyba najbardziej niezwykły przejaw wyobraźni Bożej miłości względem człowieka. I tak, jak nie istnieje żaden zdrowszy pokarm dla niemowlęcia, jak mleko matki, tak nie istnieje żaden zdrowszy pokarm duchowy dla dzieci, młodzieży i dorosłych, jak karmienie się Bogiem: Jego obecnością, miłością i prawdą.

Tą tajemnicę przeżyło trzydzieści dzieci w naszej parafii gdy 19 V 2013r. po raz pierwszy przystąpiły do Spowiedzi i Komunii Świętej. Życzymy tym dzieciom by zawsze z radością przyjmowały Jezusa do serca i aby były Jego świadkami w tym nieraz zagubionym świecie!

DZIECI DO PIERWSZEJ KOMUNII ŚWIĘTEJ

PARAFIA P.W. MACIERZYŃSTWA NMP W DZIEKANOWICACH

SANKTUARIUM MACIERZYŃSTWA NMP W DZIEKANOWICACH 19 V 2013R.

SZKOŁA NOWA WIEŚ

1. Joanna Gołda
2. Mateusz Łacny
3. Rafał Małota
4. Justyna Mitan
5. Eryk Nowak
6. Joanna Suder
7. Szymon Szybowski
8. Kacper Woźniak

SZKOŁA WINIARY

9. Konrad Bodura
10. Oskar Chudoba
11. Magdalena Góra
12. Magdalena Hodoń
13. Aleksandra Kasprzyk
14. Janusz Kasprzyk
15. Oliwia Kasprzyk
16. Emilia Kolarczyk
17. Emilia Palonek
18. Dawid Piech
19. Sebastian Strojny
20. Natalia Ślusarz
21. Anna Szostak
22. Nikola Trojańska
23. Kacper Zając
24. Agnieszka Żarywska

SZKOŁA DZIEKANOWICE

25. Szymon Kuc
26. Jakub Włodarczyk
27. Adrian Strojny
28. Anna Kowalik
29. Patrycja Cygan
30. Kamil Leśniak

SZKOŁA NOWA WIEŚ

SZKOŁA WINIARY

SZKOŁA DZIEKANOWICE

Po śladach Świętych

ŚWIĘTY JUSTYN

Św. Justyn urodził się w pogańskiej rodzinie na początku II w. w mieście Flavia Neapolis w Samarii (Palestyna). Jego rodzice to arystokracja rzymska osiadła na terenie Palestyny. Palestyna wówczas była kolonią rzymską a miasto Flavia Neapolis było jednym z bardziej znanych ośrodków kultury greckiej i rzymskiej na terenie Palestyny. Nic więc dziwnego, że Justyn już w bardzo młodym wieku zdobył wszechstronne wykształcenie. Znany był z poszukiwania prawdy, szukał Boga, nurtowały go także ogólnoludzkie problemy. Interesowała go religia żydowska, ale też i chrześcijaństwo. Studiował Pismo Święte, spotykał się z wyznawcami mozaizmu (pierwotna religia żydowska oparta na Biblii), ale też i chrześcijaństwa, poznawał obyczaje wyznawców obu religii. W wyniku wieloletnich poszukiwań doszedł do wniosku, że prawdę, a więc i Boga znajdzie jedynie w chrześcijaństwie. W wieku 33 lat przyjął chrzest w Efezie (dzisiejsza Turcja). Stał się gorliwym wyznawcą nauki Chrystusa. Był już wówczas znany jako filozof, cieszył się wśród ludzi autorytetem moralnym i naukowym. Wokół Justyna gromadzili się liczni uczniowie, z którymi prowadził dyskusje na tematy filozoficzne, etyczne, religijne. Sam był przekonany, że tylko w chrześcijaństwie istnieje pełna prawda i do tego chciał przekonać swoich uczniów, a także filozofów pogańskich i uczonych żydowskich. Justyn przewędrował przez wiele krajów, głosząc wszędzie prawdę o Jezusie Chrystusie jako naszym Zbawicielu. Czynił to, posługując się ówczesną filozofią. Dotarł wreszcie do Rzymu, gdzie założył bezpłatną prywatną szkołę. Justyn był autorem wielu pism, między innymi przeciw herezjom oraz mów obrończych (apologii) chrześcijan. Do naszych czasów zachowały się dwie z nich. Pierwszą Apologię Justyn skierował do cesarza rzymskiego Antoniusa Piusa. W swoim dziele skrytykował skazywanie na śmierć chrześcijan za samo tylko wyznawanie swojej wiary. Udowodnił, że chrześcijanie nie są ateistami, a kierowane przeciw nim oskarżenia są po prostu oszczerstwami. Wykazał też na podstawie proroctw biblijnych, że Chrystus jest Bogiem. Opisał też liturgię chrztu i Eucharystii oraz zapoznał cesarza z życiem codziennym chrześcijan. Domagał się też od cesarza, aby w razie konieczności przeprowadzano wobec chrześcijan uczciwe procesy z konkretnymi zarzutami, aby wydawano wyroki tylko w wypadku przekroczenia prawa rzymskiego i aby surowo karano fałszywych donosicieli. Drugą Apologię Justyn skierował do senatu rzymskiego po skazaniu na śmierć trzech chrześcijan za samo tylko wyznawanie wiary chrześcijańskiej. Justyn swoimi poglądami i aktywną chrześcijańską działalnością naraził się osobistemu wrogowi filozofowi Krescensowi, z którym kilkakrotnie prowadził publiczne dysputy. Tenże Krescens oskarżył Justyna i jego sześciu uczniów o wyznawanie wiary chrześcijańskiej. Na sądzie Justyn wraz ze swoimi uczniami wyznał wiarę w Jezusa Chrystusa. Powiedział wówczas wobec rzymskiego prefekta Juniusa Rustyka: „Jestem chrześcijaninem. Mam żywą nadzieję, że jeżeli mnie to spotka (śmierć), to pójdę do Niego (do Chrystusa); wiem bowiem, że aż do czasu, gdy świat przeminie, nie odmawia On swojej łaski tym, którzy żyją według Jego nauki". Justyn jako obywatel rzymski został ścięty mieczem w Rzymie ok. roku 165. Wraz z nim zginęli jego uczniowie. Kościół Katolicki czci św. Justyna w dniu 1 czerwca. Św. Justyn jest czczony również przez chrześcijan obrządku wschodniego.

Opr. SD

Rozważania Jana Pawła II

Święty Antoni człowiekiem ewangelicznym

Święty Antoni przez całe życie był człowiekiem ewangelicznym; jeśli czcimy go jako takiego, to dlatego, że wierzymy, iż był w szczególny sposób przepełniony uchem Pańskim, który ubogacał go wspaniałymi darami i pobudzając „od wewnątrz" do podjęcia dzieła, które znane podczas czterdziestu lat jego życia, nie wyczerpuje się z upływem czasu, trwając nadal żywe i opatrznościowe także i dziś.

Zapraszam was nade wszystko do rozważania tej ewangeliczności, która jest jedną z racji, dla jakich Antoni został ogłoszony świętym.

Bez wykluczenia czy preferowania czegokolwiek, należy stwierdzić, że jest to znakiem, iż świętość osiągnęła w nim najwyższe szczyty, podbijając wszystkich siłą przykładu i zapewniając kultowi świętego Antoniego olbrzymi zasięg w świecie. Zaiste, trudno byłoby znaleźć w katolickim świecie miasto czy wieś, gdzie nie byłoby przynajmniej ołtarza albo obrazu Świętego; jego pogodny wizerunek rozjaśnia ciepłym uśmiechem miliony chrześcijańskich domów, w których wiara ożywia za jego sprawą nadzieję w Opatrzność Ojca Niebieskiego. W odczuciu wiernych i bezbronnych, jest on uznany za ich Świętego, zawsze gotowego i uważnego orędownika.

Exulta, Lusitania felix; o felix Padua, gaude – powtórzę za moim Poprzednikiem Piusem XII: raduj się, szlachetna ziemio portugalska, że na czele licznego zastępu twoich wielkich franciszkańskich misjonarzy stoi twój syn. A ty, Padwo, ciesz się: do chwały rzymskiego, a nawet przedrzymskiego pochodzenia, do chlubnych dni twojej historii, przybywa najwyższy zaszczyt strzeżenia wraz z grobem świętego Antoniego, wciąż żywej pamięci o nim. Stąd bowiem rozeszło się i brzmi nadal w świecie jego imię, dzięki owej szczególnej nucie, o której wspomniałem: czystości jego postawy ewangelicznej.

Jan Paweł II
„Modlitwy i rozważania na każdy dzień roku"

O PAPIEŻU, KTÓRY ZATWIERDZIŁ APOSTOLSTWO DOBREJ ŚMIERCI

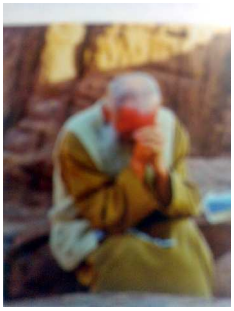
Przenosząc się ponad 100 lat wstecz, warto przyjrzeć się sytuacji historycznej tamtych czasów, aby na tle wydarzeń europejskich i pontyfikatów kolejnych Wielkich Papieży zrozumieć idee naszego Apostolstwa. Wiek XIX był czasem wielkiego rozwoju techniki, co doprowadziło niemal do kultu ludzkiego umysłu. To wiek działania Ottona von Bismarcka, zwanego Żelaznym Kanclerzem i jego Kulturkampfu w Niemczech. To wiek zjednoczenia Włoch i likwidacji Państwa Kościelnego. Wreszcie- wiek nieistnienia Polski na mapach Europy, ale też niepodległościowych zrywów- Powstania Listopadowego i Styczniowego. Czy żyjący wówczas ludzie mieli nadzieję, że wiek XX będzie lepszy? Papież Leon XIII, którego pontyfikat przypadł na lata 1879-1903 miał przerażającą wizję dotyczącą działania szatana, po której napisał egzorcyzm: Święty Michale Archaniele, znaną modlitwę odmawianą na każdej Mszy aż od Soboru Watykańskiego II miał się okazywać jeszcze cięższym, bardziej krwawym, gdzie życie miało stracić setki milionów ludzi. W Rosji aż trzykrotnie wybuchały rewolucje (1905r., oraz w lutym i w październiku 1917r.). Władzę przejęli bolszewicy, zaś Car Mikołaj II Romanow wraz z rodziną został zamordowany. Tworzyły się sojusze militarne, takie jak: Trójprzymierze, Trójporozumienie i Liga Bałkańska. W 1914 roku, w Sarajewie zamordowany zostaje wraz z małżonką arcyksiążę Ferdynand, następca tronu austro-węgierskiego. W tym samym roku wybucha I Wojna Światowa. Pan Bóg jednak nie pozostawił swojego ludu. Kiedy w roku 1903 umiera Leon XIII, autor encykliki społecznej Rerum norarum, w jego miejsce zostaje wybrany Papieżem kard. Giuseppe Sarto, który przyjął imię Piusa X. ten właśnie papież w 1908 roku zatwierdził Apostolstwo Dobrej Śmierci. Warto przyjrzeć się tej postaci, którą obecnie czcimy jako świętego Kościoła Katolickiego. Jego jedenastoletni pontyfikat był niezwykle owocny. Był czcicielem Eucharystii; zachęcał do codziennego przystępowania do Stołu Pańskiego. Dał możliwość, by doń przystępowały już nawet 7- letnie dzieci. W związku z wieloma zmianami w świecie zapowiedział rewizję Praca Koniecznego. Jednak nowy kodeks opublikowany został dopiero przez jego następcę, papieża Benedykta XV w 1917 roku. Pius X miał wielki wkład w muzykę kościelną. Jako wzór stawiane były przez niego: klasyczna muzyka parafialna i śpiew gregoriański. Za ważne uznał też eliminację motywów świeckich z muzyki kościelnej. Z jego inicjatywy powstała w Rzymie, Wyższa Szkoła Śpiewu Gregoriańskiego i Muzyki Sakralnej, 5 XI 1906r. potępił sektę mariawitów, zaś 17 IV 1907r. wystąpił przeciw modernizmowi. Często był radykalny w swoich decyzjach, co niejednokrotnie poruszyło opinię publiczną. Tak było m. In. Jak odmówił audiencji Theodorowi Roosveltowi po przeczytaniu przez niego lekcji w zborze metodystów. Pius X zmarł na zapalenie płuc 20 VIII 1914r. w Rzymie. Wszystko, co posiadał rozdał biednym. Jego testament zawierał się w słowach: Ubogim się urodziłem, ubogim żyłem, ubogim chcę umrzeć. Beatyfikował go Pius XII (3 VI 1951r.) a następnie kanonizował (29 V 1954r.). jego liturgiczne wspomnienie obchodzimy 21 sierpnia. Jednak patrząc na cały kontekst historyczny możemy z całą pewnością stwierdzić, że rok zatwierdzenia Apostolstwa (1908r.) nie był wcale przypadkowy. Sam Papież, w piśmie apostolskim Dum Europa Fere, ubolewał osobiście nad losem świata i śmiercią ludzi. Po doświadczeniach XIX w. Pius X był niejako prorokiem, bowiem swoją decyzją z pierwszej dekady XX wieku (który okazał się najbardziej krwawym w historii ludzkości) uratował wiele dusz- poprzez wstawiennictwo u Boga Matki Boskiej Patronki Dobrej Śmierci, to piękne Stowarzyszenie potrzebne jest również Kościołowi, dlatego, że budzi w sercach ludzi obojętnych prawdę, że Bóg jest Panem tak życia jak i śmierci. Dziś, gdy tak wielu ludzi gardzi darem życia i nie wierzy w nieśmiertelność, trzeba budzić w nich na nowo zachwyt nad zasadniczą wartością ludzkiego życia- Chrystus umarł i zmartwychwstał otwierając nam drogę do Domu Ojca, a ten, kto idzie za Jezusem w życiu zostaje przyjęty także tam, gdzie On udał się już przed nami. Nasze życie wpisuje się w horyzont łaski, a kieruje nami miłosierny Bóg, który przebacza grzechy i zaprasza do nowego życia. Łaska Boga uzdalnia więc do wypełniania zadań, wedle możliwości naszych serc i umysłów. Takie spojrzenie uwalnia nas od lęku i napełnienia nadzieją, dodaje odwagi w świecie pełnym niepokoju. Kto wierzy w Boga, ten nie boi się śmierci, nie boi się o niej myśleć i mówić, a nawet jej pragnąć, kiedy już nadchodzi. Śmierć jest dopełnieniem życia, jest nowym początkiem- istnieniem, które się nie kończy i w którym nie ma już łez i cierpienia. Bądźmy świadkami tej prawdy, głośmy ją współczesnemu człowiekowi i dajmy o niej świadectwo. Niech też nie zabraknie naszej modlitwy za wszystkich wątpiących w Boga i lękających się śmierci. Naszym szczególnym charyzmatem jest głoszenie prawdy o życiu w odniesieniu do nieśmiertelności. I żyjąc właśnie taką świadomością nie musimy się lękać tej godziny, której się nie domyślamy, bo w

śmierci widzimy zapowiedź nowego życia. Ważne tylko, abyśmy byli przygotowani. Dlatego pragniemy teraz, aby Apostolstwem Dobrej Śmierci i jego charyzmatem zostały objęte jak najszersze kręgi ludzi wierzących. Wszystkim powinno zależeć na tym, aby się dobrze przygotować do tej nieuchronnej chwili, w której staniemy przed Bogiem ze świadectwem swojego życia. Niech nasza głęboka wiara i charyzmat, który w niej się rodzi przynosi w nas i poprze w nas obfite owoce. Prośmy Chrystusa, by co dzień nam błogosławił, by nas nieustannie prowadził do swojego Królestwa, byśmy z tej drogi nigdy nie schodzili, by nas zachował od nagłej i niespodziewanej śmierci. I prośmy Matkę Najświętszą, by nas otaczała płaszczem macierzyńskiej miłości, a po zakończeniu ziemskiego życia okazała nam owoc swojego łona- Jezusa Chrystusa. O Apostolstwie Dobrej Śmierci pisałam obszernie w grudniowym Matczynym Królestwie. Dziś z radością mogę napisać że udało mi się założyć to Apostolstwo w naszej parafii, mamy Zelatora i 22-ch członków, wszyscy już mają Legitymacje podpisane przez naszego Opiekuna ks. Antoniego Zebrowskiego MSF. Myślę, że powoli staniemy się zauważeni w parafii. To wszystko zawdzięczam Czcigodnemu ks. Proboszczowi Janowi Cendrzak, który zgodził się na założenie w naszej parafii Apostolstwa Dobrej Śmierci i pobłogosławił to Wielkie Dzieło. Czcigodny księże Serdeczne Bóg Zapłać za pomoc i zrozumienie, niech Ci to Bóg stokrotnie wynagrodzi. Jeżeli by jeszcze ktoś z Was chciał dopisać się na Członka Apostolstwa Dobrej Śmierci proszę się ze mną skontaktować.

Olcha

MODLITWA STAREGO CZŁOWIEKA

Panie, Ty wiesz lepiej a niżeli ja sam, że się starzeję i pewnego dnia będę stary.

Zachowaj mnie od zgubnego nawyku mniemania, że muszę coś powiedzieć na każdy temat i przy każdej okazji. Odbierz mi chęć prostowania każdemu jego ścieżek. Uczyń mnie poważnym lecz nie ponurym; czynnym. Lecz nie narzucającym się.

Szkoda mi nie spożytkować, wielkich zasobów mądrości, jakie posiadam, ale Ty, Panie, wiesz, że chciałbym zachować do końca paru przyjaciół.

Wyzwól mój umysł od niekończącego brnięcia w szczegóły i dodaj mi skrzydeł, bym w lot przechodził do rzeczy.

Zamknij mi usta w przedmiocie mych nie domagań i cierpień w miarę jak ich przybywa, a chęć wyliczenia ich staje się z upływam lat coraz słodsza.

Nie proszę o łaskę rozkoszowania się opowieściami o cudzych cierpieniach, ale daj mi cierpliwość wysłuchania ich.

Nie śmiem Cię prosić o lepszą pamięć, ale proszę Cię o większą pokorę i mniej niezachwianą pewność, gdy moje wspomnienia wydają się sprzeczne z cudzymi. Użycz mi chwalebnego poczucia, że mogę się mylić.

Zachowaj mnie miłym dla ludzi, choć z niektórymi z nich doprawdy trudno wytrzymać. Nie chcę być świętym, ale zgryźliwi starcy to jedno ze szczytów osiągnięć szatana.

Daj mi zdolność dostrzegania dobrych rzeczy w nieoczekiwanych miejscach i niespodziewanych zalet w ludziach. Daj mi, o Panie, łaskę mówienia mi o tym (…)

Modlitwa Św. Tomasza z Akwinu (1225-1274) (wpisana na grobie Świętego w Tuluzie, Francja)
Przygotowała Olcha

Nie ma kwestii ważniejszej…

Przytoczę dwa fragmenty wypowiedzi wielkiego amerykańskiego prezydenta R. Reagana:

„Abraham Lincoln uważał, że nie moglibyśmy przetrwać jako wolny kraj, gdyby jedni ludzie mogli decydować, że inni nie dorastają do wolności i dlatego powinni być niewolnikami. Podobnie my nie możemy przetrwać jako wolny naród, gdy jedni ludzie mogą decydować, iż inni nie dorastają do tego, aby żyć i dlatego powinni być zabici przed narodzeniem lub nawet tuż po narodzeniu. Moja administracja oddana jest sprawie zachowania Ameryki jako wolnego kraju, a **nie ma kwestii ważniejszej** w tym aspekcie, niż potwierdzenie transcendentnego prawa do życia wszystkich istot ludzkich, prawa bez którego wszelkie inne prawa nie mają żadnego znaczenia." (R. Reagan „Abortion and the conscience of the nation", Thomas Nelson Publishers, New York 1984, s.38).

17.01.1988r. prezydent USA R. Reagan ogłosił „Proklamację", w której czytamy: „Wszelkie dowody medyczne i naukowe coraz mocniej potwierdzają, że dziecko przed narodzeniem posiada podstawowe atrybuty osoby ludzkiej, że jest ono faktycznie osobą. Współczesna medycyna traktuje dzieci nienarodzone jako pacjentów (…) Teraz przeto ja, Ronald Reagan, Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki, na podstawie autorytetu przypadającego mi z mocy Konstytucji oraz prawa Stanów Zjednoczonych, niniejszym proklamuję i deklaruję niezbywalne człowieczeństwo każdego Amerykanina od momentu poczęcia aż do naturalnej śmierci oraz także proklamuje, decyduję i deklaruję, że zadbam o to, aby Konstytucja oraz prawa Stanów Zjednoczonych Ameryki były wiernie egzekwowane dla ochrony amerykańskich nienarodzonych dzieci. Dla tego aktu, który jak szczerze wierzę, jest aktem sprawiedliwości gwarantowanej przez Konstytucję, wołam o rozważny osąd ludzkości i o miłosierną łaskę Wszechmocnego Boga" (z: „The Human Life Review", Winter 1988, Vol. XIV, No1. 1988, p.92-93).

Aborcja to zabójstwo nienarodzonego człowieka

Aborcja to niszczenie życia człowieka w okresie od jego poczęcia do narodzenia. W USA, czy też niektórych krajach UE dopuszczone jest prawnie zabijanie nawet dziewięciomiesięcznych rodzących się dzieci. Dodam, że różne są procedury medyczne stosowane w pozbawianiu życia nienarodzonego człowieka, nie znam żadnej, w której znieczulano by poczęte dziecko przed wykonaniem na nim swoistej kary śmierci…

Aborcja- hitlerowska metoda niszczenia Polski w czasie II wojny światowej

Śmiertelni wrogowie Polski wykorzystali „spędzanie płodu" i antykoncepcję jako strategiczną, długofalową metodę niszczenia narodu polskiego. Po raz pierwszy w polskiej historii „zezwolono" w sensie prawnym na zabijanie polskich nienarodzonych dzieci 9 marca 1943r. Uczynił to okupant hitlerowski wydając zbrodniczy „Verordung" (tj. rozporządzenie). Niemcy w tym samym „Verordung" podnieśli karę za zabicie niemieckiego nienarodzonego dziecka do kary śmierci włącznie…

Przytoczę fragment hitlerowskiego dokumentu Rassenpolitisches Amt, Reichleitung z dnia 25.11.1939r.: „Wszystkie środki, które służą ograniczeniom rozrodczości, powinni być tolerowane albo popierane. Spędzenie płodu musi być na pozostałym, obszarze Polski niekaralne. Środki służące do spędzania płodu i środki zapobiegawcze mogą być w każdej formie publicznie oferowane, przy czym nie może to pociągać za sobą jakichkolwiek policyjnych konsekwencji" (cyt. za: „Zeszyty Oświęcimskie" nr 2/1958). Trzeba w tym miejscu przypomnieć też wypowiedź M.Bormana – hitlerowskiego zbrodniarza wojennego, szefa kancelarii A.Hitlera i faktycznego szefa NSDAP: „…obowiązkiem Słowian jest pracować dla nas. Płodność Słowian jest niepożądana. Niech używają prezerwatyw albo robią skrobanki – im więcej tym lepiej. Oświata jest niebezpieczna" (cyt. za: J.Heydecker, J.Leeb „Trzecia Rzesza w świetle Norymbergii – bilans tysiąclecia", Książka i Wiedza, Warszawa 1979, s.391).

Ustawa aborcyjna z 27 IV 1956 roku realizacją dyrektywy W. Lenina, instrukcja NKWD

Po zakończeni II wojny światowej hitlerowskie rozporządzenia utraciły swą „prawną" moc. Nadszedł okres kolejnego, tym razem komunistycznego, zniewolenia i ponownej skrytobójczej wojny z polskimi nienarodzonymi dziećmi.

Sowieccy okupanci – NKWD - już w 1945 roku planowali niszczenie Polski drogą zabijania polskich dzieci nienarodzonych. Napisał o tym prof.dr.hab.med Antoni Chrościcki wspominając epizod z aresztowania jego żony Emilii Paderewskiej- Chrościckiej , łączniczki AK. Żona była zmuszana do sprzątania pomieszczeń biurowych NKWD w Otwocku: „… w pokoju dowódcy oddziału natrafiła na instrukcje napisaną po polsku i po rosyjsku. Dotyczyła ona postępowania z Polakami. Była tam mowa o popieraniu aborcji, rozwodów, demoralizacji młodzieży, zwalczaniu religii i werbowaniu donosicieli…" (A.Chrościcki, „Matka tysiąca dzieci", Pelta W.Chojnacki. Warszawa 2001, s.40)

Zniewalający Polskę sowieci i będący na ich usługach komuniści polscy dążyli do wprowadzania legalizacji tzw. przerywania ciąży; chcieli zrealizować w PRL dyrektywę komunistycznego ludobójcy W.I.Lenina: (…) domagać się bezwarunkowego zniesienia wszystkich ustaw ścigających sztuczne poronienia (W.Lenin, Klasa robotnicza a neomaltuzjanizm, w: W.Lenin, Dzieła, Warszawa, „Książka i Wiedza" 1950, t. 19, s.321).

27 kwietnia 1956 roku, w warunkach komunistycznego terroru, narzucono Polsce ustawę aborcyjną „dopuszczającą" zabijanie poczętych dzieci. Dodam, że to w Związku Sowieckim zalegalizowano zbrodnię aborcji już w 1920 roku… Była to pierwsza „legalizacja" aborcji w Europie XX wieku.

dr inż. Antoni Zięba, Prezes Zarządu Polskiego Stowarzyszenia Obrońców Życia Człowieka, Kraków, 8 marca 2007r.
dla Matczynego Królestwa przygotowała ***Olcha***

Ludzie wiary

Konstancja Księżna Halicka

Konstancja urodziła między 1227 a 1233 rokiem w znanej węgierskiej rodzinie Apardów.. Była córką króla węgierskiego Beli IV i jego żony Marii Laskaris, cesarzówny bizantyjskiej. Była też siostrą św. Kingi, i bł. Jolanty oraz krewną św. Małgorzaty Węgierskiej, św. Jadwigi Śląskiej, św. Agnieszki Praskiej , a także bł. Salomei. Na dworze rodziców otrzymała staranne wykształcenie, oraz wychowanie w głębokiej wierze katolickiej. Około 1247 r. królewna Konstancja wyszła za mąż za księcia Rusi Halickiej – Daniela z rodu Rurykowiczów. Jako pani halicka odegrała ważną rolę w doprowadzeniu do złożenia przez księcia Daniela wyznania wiary katolickiej i zawiązania w 1247 r. unii katolicyzmu z prawosławiem, dzięki której książę w 1253 r. został ukoronowany w Drohiczynie na króla. Niestety unia ta pod wpływem Tatarów została zerwana i Daniel wraz z dworem i ludem powrócił do prawosławia. Natomiast księżna Konstancja nadal gorliwie popierała rozwój i misję Kościoła katolickiego na Rusi. Szczególnie wspierała działalność misyjną franciszkanów i dominikanów. Dla dominikanów ufundowała nawet klasztor pw. św. Jana Chrzciciela. Na dworze dbała o dobre obyczaje a także o głębokie życie religijne. Nie do przecenienia był też wkład księżnej w rozwój cywilizacji łacińskiej w Księstwie Halickim. Swą postawą łagodziła surowość obyczajów męża i często interweniowała podczas sądów książęcych, wypraszając łaskę dla oskarżonych. Powodowana miłosierdziem i wrażliwością prowadziła szeroką działalność dobroczynną: wspierała ubogich i uciśnionych. Dla wszystkich była pełna życzliwości, dlatego poddani bardzo ją kochali. Konstancja była matką dwóch synów (Mścisława i Romana) i dwóch córek (Anny i Świętosławy). W wieku trzydziestu kilku lat, Konstancja owdowiała. Po śmierci męża oddała się jeszcze intensywniejszemu życiu modlitwy i pokuty. W 1270 r. Konstancja opuściła Lwów i udała się na dwór krakowski, gdzie na książęcym tronie zasiadał Bolesław Wstydliwy wraz z żoną Kingą, jej młodszą siostrą. Około ośmiu lat przebywała w Krakowie na Wawelu. Niezmiernie odpowiadał jej duch panujący wówczas na zamku. Religijna gorliwość, obecność charyzmatu franciszkańskiego i mądrych dominikańskich spowiedników bardzo sprzyjały jej potrzebom wewnętrznym. Po śmierci Bolesława Wstydliwego wraz z siostrą Kingą opuściła Wawel i osiadła w Starym Sączu , gdzie Kinga ufundowała klasztor mniszek Zakonu św. Klary. Kolejne siedem lat pobożnego życia upłynęło księżnie halickiej za furtą sądeckiego klasztoru. Zimą 1287/88 r. Tatarzy najechali po raz trzeci na Polskę. Zagon tatarski pod wodzą Nogaja dotarł na Sądecczyznę. Mieszkanki z klasztoru św. Kingi schroniły się na zamku w Krościenku. Jak głosi legenda, Tatarzy dzięki modlitwom Kingi i Konstancji nie zdobyli zamku i przerwali oblężenie. Po odejściu wojsk tatarskich, z racji zniszczenia klasztoru sądeckiego, Konstancja powróciła do Lwowa i tam u dominikanów została tercjarką. W 1288 r. przystąpiła do tworzenia żeńskiej wspólnoty dominikańskiej III zakonu regularnego. Do końca swych dni spędzała czas na modlitwach, postach, jałmużnach, oraz pomocy dla więźniów. Otoczona nimbem świętości Konstancja Arpadówna zmarła we Lwowie w 1288 roku. Jej ciało złożono w dominikańskim kościele św. Jana. Tam odbierała cześć publiczną aż do przeniesienia jej do kaplicy różańcowej dominikańskiej świątyni Bożego Ciała we Lwowie. Przy jej grobie cudami słynącym koncentrował się kult Konstancji, uznanej powszechnie za błogosławioną, choć nigdy nie była beatyfikowana. Obecnie jednak cześć oddawana księżnej wygasła, a pamięć o niej się zatarła i tylko czasem postać świątobliwej Konstancji, łączącej niegdyś Wschód z Zachodem, wychyla się z cienia jej słynnej młodszej siostry, św. Kingi. Warto w obecnej rzeczywistości świata zlaicyzowanego przywoływać postać Konstancji księżnej Halickiej, która żyła na naszych ziemiach i już przed wiekami dążyła do jedności różnorodnego kontynentu europejskiego na gruncie Prawdy Bożej.

Opr.: S.D.

Moim zdaniem

Stwórzmy sobie boga

Tytuł, którego użyłem może szokować. Ale nie ja jestem jego autorem, a zaczerpnąłem go z napisu jaki kiedyś pojawił się na murach śląskiej Nysy. Ktoś wielkimi literami wymalował szokujące hasło: **Stwórzmy sobie boga na nasz obraz i podobieństwo. Niech będzie mały i podły. A wtedy wszyscy w niego uwierzą.**

Przyznam, że nie wiem kim był twórca tego napisu; może był to jakiś marksista (wszak to marksiści twierdzili, że Boga stworzył człowiek), czy może nawet człowiek wierzący, aby szokując pobudzić nas do myślenia, do zastanowienia się nad naszą wiarą. Ja myślę, że kimkolwiek był twórca tego hasła to miał on na celu pobudzić nas do refleksji. Wszak my nieustannie stwarzamy sobie Boga wedle naszych oczekiwań i wyobrażeń, chociaż może w pełni tego sobie nie uświadamiamy. Na poparcie tego co napisałem przytoczę wyniki badań jakie na ten temat przeprowadzili dwaj Amerykanie Michael Shevack i Jack Bemporad. Wyniki swoich dociekań przedstawili w książce pt. Głupie i mądre pomysły na Boga. Sklasyfikowali oni nasze wyobrażenia o Bogu w kilku kategoriach.

Bóg jako chłopiec na posyłki: jego „wierzący" liczą, że będzie załatwiał ich sprawy automatycznie jak bankomat, czynny całą dobę, i poruszy cały kosmos, by stanąć na wysokości ich oczekiwań.

Bóg jako Bozia, wiecznie uśmiechnięta i bezwarunkowo zachwycona swymi dziećmi.

Bóg jako bóstwo gniewu, które pogardza grzechem i grzesznikami z taką zawziętością, że dopuści się zabójstwa, żeby się ich pozbyć.

Bóg – ojciec chrzestny (taki Don Bógleone), który spełni wszystkie twoje życiowe pragnienia, ale pod warunkiem, oczywiście, że zapłacisz odpowiednią kwotę.

Bóg – śmieciarz, który daje przyzwolenie na grzech: wystarczy oczyścić się w spowiedzi, i znowu można grzeszyć.

Bóg – mistrz ceremonii, wzywany z całą pompą jedynie na chrzest, I Komunię Św., ślub albo pogrzeb i pozwalający zachować przynależność religijną tym, którzy z religią nie mają nic wspólnego.

Bóg – Matka Natura, dla tych, którzy widzą Go w kwiatkach i krowach.

Można by wymieniać jeszcze i inne kategorie, ale nie o to tu chodzi. Powie ktoś, że to w Ameryce, że u nas to całkiem inaczej. Może i inaczej, ale czy całkiem? Czy nigdy nie słyszeliśmy, że ktoś „zawiódł" się na Bogu: Bo on przecież tak dużo się modlił i tyle Mszy zamówił, a Bóg go nie wysłuchał. Albo tyle daje pieniędzy na tacę a Bóg „pomnaża" majątek sąsiada. Moim zdaniem, jeśli w tych kategoriach myślimy o Bogu to czas najwyższy by w naszej głowie „zaświeciła się czerwona lampka", bo z naszą wiara jest coś nie tak! Niestety, wszyscy ulegamy pokusie stawiania na własne oczekiwania i wyobrażenia o Bogu. Myślę, że tego by nie było, gdybyśmy czasami „wyhamowali" w pogoni za dobrami doczesnymi i zastanowili się kim dla nas jest Bóg i jakie ma w stosunku do nas oczekiwania. **Wszak to Bóg stworzył człowieka na obraz i swoje podobieństwo.**

SD

Bł. Jan Paweł II w obronie życia człowieka

„Bronić życia i umacniać je, czcić je i kochać – oto zadanie, które Bóg powierza każdemu człowiekowi…” (Evangelium vitae)

„Pilnie potrzebna jest wielka modlitwa za życie, przenikająca cały świat.” (Evangelium vitae)

„Walczcie, aby każdemu człowiekowi przyznano prawo do narodzenia się…Nie zniechęcajcie się trudnościami, sprzeciwami, czy niepowodzeniami, jakie możecie spotkać na tej drodze. Chodzi o człowieka i nie można w tej sytuacji zamykać się w biernej rezygnacji.

Jako Namiestnik Chrystusa, Wcielonego Słowa Bożego, mówię Wam: pokładajcie wiarę w Bogu, Stworzycielu i Ojcu każdej ludzkiej istoty. Ufajcie też człowiekowi, stworzonemu na obraz i podobieństwo Boże i powołanemu, by być dzieckiem Bożym.

W Chrystusie Zmarłym i Zmartwychwstałym sprawa człowieka otrzymała już swój ostateczny wyrok: ŻYCIE ZWYCIĘŻY ŚMIERĆ!” (Rzym,26.02.1979r.)

„I życzę, i modlę się o to stale, ażeby rodzina polska dawała życie, żeby była wierna świętemu prawu życia. Jeśli się naruszy prawo człowieka do życia w tym momencie, w którym poczyna się on jako człowiek pod sercem matki, godzi się pośrednio w cały ład moralny, który służy zabezpieczeniu nienaruszalnych dóbr człowieka. Życie jest pierwszym wśród tych dóbr. Kościół broni prawa do życia nie tylko z uwagi na majestat Stwórcy, który jest tego życia pierwszym Dawcą, ale równocześnie ze względu na podstawowe dobro człowieka.” (Nowy Targ, 8.06.1979r.)

„Człowiekiem jest również nienarodzone dziecko: co więcej, Chrystus w sposób uprzywilejowany utożsamia się z „najmniejszymi”; jak więc można nie widzieć szczególnej Jego obecności w istocie jeszcze nie narodzonej, spośród wszystkich istot prawdziwie najmniejszej, najsłabszej, pozbawionej jakiegokolwiek środka obrony, nawet głosu, która nie może protestować przeciw ciosom godzącym w jej najbardziej podstawowe prawa.” (Rzym,28.01.1980r.)

„Stosunek do daru życia jest wykładnikiem i podstawowym sprawdzianem autentycznego stosunku człowieka do Boga i do człowieka, czyli wykładnikiem i sprawdzianem autentycznej religijności i moralności.” (Częstochowa, 19.06.1983r.)

WIARA JEDNOCZY CIĘ Z BOGIEM

Istota wiary polega na przeżywaniu doświadczenia Boga i na zdolności ujmowania jego tajemniczej i ukrytej obecności w rzeczywistości Kościoła i świata.

Wiara jest stałym i serdecznym przylgnięciem do prawdy, jaką Bóg objawił za pośrednictwem Jezusa Chrystusa. Jest to przylgnięcie stałe, gdyż Bóg nie może się mylić; serdeczne - gdyż jest to przylgnięcie do Słowa Ojca.

Wiara jest aktem twej duszy i twego serca; wypływa z twej duszy jako światło i ciepło. Bóg przewyższa wszelki umysł. Tylko przez wiarę można zbliżyć się do Niego (por. Hbr 11,6), gdyż udziela się duszy w ciemności wiary.

Wiara jednoczy cię z Bogiem w tym Życiu, jak światło chwały umożliwi ci Jego oglądanie w Życiu szczęśliwym. Najbardziej pocieszającym w tym życiu jest zjednoczenie z Bogiem poprzez wiarę. Uczyń skok w mrok, uwierz za wszelką cenę, Bóg cię nie oszukuje. Pamiętaj, że więcej czasu poświęcasz, by wyprzeć się Boga, niż by Go poznać. Bóg nie może oprzeć się wobec żywego i bezwarunkowego aktu wiary (por. Mk 9,23).

Jeśli będziesz posiadał wiarę, zobaczysz czym są cuda.

Nie pragnij objawień, aby wyjść naprzeciw Bogu w czystości wiary i bez niebezpieczeństwa złudzeń. Kiedy zniesiona zostanie zasłona twego śmiertelnego ciała, ustaną ciemności wiary i zobaczysz Boga twarzą w twarz, jak Go oglądają aniołowie (por. 1Kor 13, 10).

Czas wiary jest jak czas zasiewu. Nie trać odwagi; bądź wytrwały, abyś mógł zbierać, gdzie posiałeś. Jeśli będziesz bogaty w wiarę i nadzieję, sam Bóg, który wywyższa pokornych (por. Łk 1,52), uczyni ci wielkie rzeczy (por. Łk 1,49). Dar Ducha Świętego otrzymasz od Boga według miary twej wiary.

Jakże wielkim jest skarb wiary! Cenniejszy jest od złota; jego celem jest zbawienie duszy (por. 1P 1,7.9).

Najlepszy sprawdzian twej wiary spoczywa w twym wnętrzu. Jeśli urzeczywistniasz miłość, dotykasz Boga w samym sobie.

Szczęśliwy jesteś, jeśli wierzysz, nie widząc Pana (por. J 20,29). Jest obok ciebie każdego dnia na miarę twej wiary (por. Mt 28,20).

Wierzę, o Panie! Pomnóż moją słabą wiarę! (por. Mk 9,24).

Francesco Bersini SJ

Jak pozbyć się zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego?

Uczniowie ze Szkoły Podstawowej w Nowej Wsi jak co roku organizują nieodpłatną zbiórkę zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego oraz makulatury.

Przedstawiciele firmy recyklingowej będą odbierać na początku czerwca, duże sprzęty (lodówka, pralka, kuchenka, telewizor, komputer, i inne) lub makulaturę bezpośrednio z domów, zaś małe sprzęty (żelazka, telefony komórkowe, radio, czajnik) można zostawiać w specjalnych pojemnikach:

- w Piekarni „Dom Chleba” ,
- u sołtysa Nowej Wsi P. Marii Chorobik ,
- w Szkole Podstawowej w Nowej Wsi.

Zgłoszenia odbioru zużytego sprzętu lub makulatury przyjmowane są: w sekretariacie szkoły w godz. 8.00 – 12.00 (TEL. 12-2711-103) (należy podać nazwisko, miejscowość, rodzaj sprzętu do odebrania, numer telefonu kontaktowego).

Informacja o dokładnym terminie odbioru będzie przekazana telefonicznie zainteresowanym osobom.

Dbałość o środowisko jest obowiązkiem każdego człowieka. Tego uczył nas św. Franciszek z Asyżu.

Jednym z powodów, dla którego postać św. Franciszka z Asyżu spotyka się z sympatią i podziwem ludzi całego świata, jest jego postawa wobec stworzenia. Nie czując się zdolnym do oddawania chwały Bogu tak, jak On na to zasługuje, wzywa św. Franciszek na pomoc innych ludzi, zwierzęta, a nawet istoty nieożywione.

Nadzieja

Boże, nadziejo nasza! Wzbudź w nas
nadzieję chrześcijańską, aby była naszą
podporą i pociechą.
Nie dopuść na nas klęski załamania się
pod codziennym krzyżem cierpienia.
Jak siewca cieszy się wizją bogatego
żniwa, a matka w boleściach rodząca
przyjściem na świat dziecka, a my
cierpiący po łzach spodziewamy się radości,
po ucisku- wyzwolenia po trwodze - pokoju,
po ciemnościach - blasku,
a za pragnieniem śmierci - zorzy
zmartwychwstania i wiecznej szczęśliwości.
Ty podczas ziemskiej wędrówki i ratujesz
nas od rozpaczy, napełniasz nadzieją,
bo Syn Twój, Jezus Chrystus, jest zawsze
z nami przez wszystkie dni życia.
On nie zostawia nas sierotami, każde
brzemię czyni lekkim, a jarzmo słodkim.
Spieszy nam z pomocą w każdej potrzebie
I staje przy nas jak cichy i pokornego serca.
Przez Syna Twego, a naszego Zbawiciela,
wychwalamy Cię, Ojcze i uwielbiamy
teraz i na wieki. Amen. ***Olcha***

XXXIII PIESZA PIELGRZYMKA NA JASNĄ GÓRĘ!

**Słów kilka o tym, czym
w ogóle jest pielgrzymka**

Pielgrzymka piesza na Jasną Górę, ma dla pielgrzymów-pątników ogromne znaczenie duchowe. Dlaczego? Jezus dał nam swoją Matkę Maryję za pośredniczkę, byśmy przez Jej macierzyńskie, niepokalane serce mogli prosić, dziękować i wołać do Jezusa. I właśnie dlatego tak wiele Polek i Polaków każdego roku wyrusza na pielgrzymkowy szlak, by poprzez trud kroczenia pokutować za swoje grzechy, by podczas drogi wypraszać potrzebne łaski dla siebie i innych czy też dziękować za już otrzymane. Na Jasnej Górze, u stóp cudownego obrazu Czarnej Madonny, przedkładamy te nasze prośby, dziękczynienia, by to właśnie Ona, Maryja, zaniosła je wszystkie do Jezusa. Pielgrzymka dla wielu osób jest czasem przemiany serc, bo oto wiele osób otwiera się na Boże Miłosierdzie w sakramencie pokuty i pojednania, zmienia swoje podejście do świata, zauważając na nowo drugiego człowieka… Przede wszystkim pielgrzymka jest w swej istocie aktem duchowym, religijnym, bo przecież idziemy modląc się, uczestnicząc każdego dnia w Eucharystii, śpiewając religijne pieśni i piosenki, rozmyślając nad Słowem Bożym, słuchając konferencji, To dużo, ale jak wspomniałem, pielgrzymka jest przede wszystkim aktem religijnym, wyrastającym z naszej pobożności.

Ale oczywiście pielgrzymka to nie tylko same modlitwy, jest czas dla Boga, ale i czas dla ludzi. Wspólne przebywanie w grupie pozwala na poznanie nowych osób, rozmowy, wspólną zabawę, pośpiewanie najnowszych przebojów nie koniecznie religijnych. I tu może z kolei ktoś pomyśli, „co to za pielgrzymka?". Najważniejsze jest czuć ducha pielgrzymki, wiedzieć gdzie się idzie, po co się idzie, kim się jest i kim mogę się stać!!! Naszym chodzeniem dajemy wspaniałe świadectwo. Tak, dajemy świadectwo przynależności do Jezusa, bo to dla Niego kroczymy ponad 150 kilometrów. I sądzę, że każdy, kto raz pokochał pielgrzymowanie, robi wszystko by kolejnego roku móc uczestniczyć w pielgrzymce. W tym miejscu pragnę zachęcić Was wszystkich – młodszych i starszych, mężczyzn i kobiety, osoby samotne i rodziny, mocno wierzących i tych, którzy poszukują Boga… Zachęcić do wspólnej wędrówki, do wspólnego kroczenia przed tron Królowej Polski.

„Nie dam rady, boję się iść!" – odrzućcie te słowa, bo skoro tak wiele osób każdego roku daje fizycznie radę na pielgrzymce, to i Wy sobie poradzicie. A tych, którzy faktycznie kroczyć nie mogą, zapraszam do uczestnictwa jako duchowy pielgrzym, który wspiera dzieło pielgrzymkowe modlitwą i ofiarą.

Piesza pielgrzymka to piękny czas, w którym możemy poukładać wiele swoich spraw, tych osobistych, rodzinnych… Jest to czas, w którym Bóg bardzo mocno działa w naszym sercu, wystarczy tylko to serce otworzyć.

Niech więc ta krótka refleksja będzie dla nas wszystkich wielkim słowem zachęty. Jeżeli więc i Ty chcesz doświadczyć obecności Boga, opieki Maryi i przez Jej serce zanieść do Boga swoje prośby i dziękczynienie, wyrusz razem z nami na pielgrzymkowy szlak.

Ks. Łukasz Michalczewski
Przewodnik wspólnoty V
Krakowskiej Pieszej Pielgrzymki na Jasną Górę

KIEDY IDZIEMY CO WZIĄĆ ZE SOBĄ GDZIE SIĘ ZAPISAĆ NA PIELGRZYMKĘ??
DOWIESZ SIĘ NA NASZEJ STRONIE INTERNETOWEJ
www.czlonV.pl

Zapisy na Pielgrzymkę prowadzone będą tradycyjnie w naszej parafii końcem czerwca i przez cały lipiec.

Przy zapisie na pielgrzymkę obowiązkowo należy podać:

- X *pesel,*
- X *adres zamieszkania*
- X *numer telefonu*
- X *mile widziany adres email*

Osoby niepełnoletnie pielgrzymują wraz z opiekunem. Jeśli opiekunem nie jest ktoś z najbliższej rodziny (mama, tata, brat, siostra) należy przy zapisie podać imię i nazwisko opiekuna oraz złożyć pisemną zgodę rodziców.

Poszukujesz nowej formy modlitwy
Masz pytania na temat wiary; Kościoła; nawrócenia; księży???
Wejdź na stronę www.wolni.com.pl – ona jest stworzona z myślą o Tobie!
codzienna liturgia i rozważania; spotkanie z patronem, artykuły na temat wiary

REGULAMIN XVI Parafiady "Dziekanowice 2013 r." o Puchar Redakcji "MATCZYNEGO KRÓLESTWA" z udziałem reprezentacji Szkół Podstawowych i Sołectw

1. CEL

- Kształtowanie nawyków do uprawiania sportu i kultury fizycznej, godziwego zagospodarowania wolnego czasu dzieci, młodzieży i dorosłych.
- Integracja dzieci, młodzieży i dorosłych w ramach Wspólnoty Parafialnej poprzez współzawodnictwo rywalizacji sportowej.
- Wyłonienie mistrza wśród szkół podstawowych i mistrza Parafii w kategorii sołectw.

2.0RGANIZATORZY

- Parafialny Oddział Akcji Katolickiej, LKS "Dziecanovia", Rady Sołeckie z terenu parafii Dziekanowice oraz
- Szkoły Podstawowe w: Dziekanowicach, Nowej Wsi i Winiarach.

3. TERMIN I MIEJSCE

- Termin zawodów: 20.06.2013 - 30.06.2013r.
- Zawody odbywać się będą na obiektach Szkoły Podstawowej w Nowej Wsi i Winiarach oraz obiektach sportowych UKS "Orzeł Nowa Wieś" i LKS SPARTA Winiary.
- Uroczyste zakończenie i rozdanie puchar6w 30 czerwca 2013r.

4.WARUNKI UCZESTNICTWA

- W zawodach prawo startu mają zawodnicy i zawodniczki zgloszeni przez nauczycieli wychowania fizycznego szkół, posiadający aktualną legitymację oraz zgod rodzic6w na start oraz zawodnicy i zawodniczki zgloszeni przez Rady Soleckie pod przewodnictwem Soltysa i kapitana reprezentacji solectwa.

5.ZGŁOSZENIA

- Imienne zgłoszenia podpisane przez sołtysa i kapitana reprezentacji (dotyczy sołectw) należy złożyć w Szkole Podstawowej w Dziekanowicach do dnia 5 czerwca 2013r.

6.SPOSOB PRZEPROWADZENIA I PUNKTACJA

- W dwóch kategoriach wiekowych rocznik 2000 i młodsi z udziałem reprezentacji Szk61 oraz druga kategoria (dotyczy sołectw) urodzeni w roku 1999 i starsi.
- Zawody prowadzone będą w następujących

dyscyplinach: tenis stołowy, szachy, piłka siatkowa, nożna, rzutki do tarczy, bieg krótki, bieg średni pchnięcie kulą, skok w dal z miejsca oraz gry i zabawy w kategorii szkół.

- W zawodach prowadzona będzie punktacja drużynowa (zespołowa) i indywidualna.
- W punktacji zespołowej za zajęcie I miejsca - 18 pkt, II - 15pkt, III - 12pkt itd.
- W punktacji indywidualnej: np. przy 12 sklasyfikowanych zawodnikach: I miejsce - 13 pkt, II miejsce **11** pkt, III miejsce 10 pkt itd.
- Dyscypliny w punktacji indywidualnej: tenis stołowy, szachy, rzutki do tarczy, bieg krótki, bieg średni, skok w dal z miejsca, pchnięcie kulą

7.NAGRODY

- W punktacji zespołowej szkół podstawowych i sołectw za miejsca 1 - 3 puchary a dla uczestniczących reprezentacji dyplomy
- W punktacji indywidualnej dyplomy i medale za miejsca 1 - 3

8.UWAGI KOŃCOWE

- W zawodach obowiązuje strój sportowy (każdej reprezentacji), obuwie sportowe z wyłączeniem ,,kolców"
- Medale i dyplomy Wręczane będą po zakończeniu zawod6w w danym dniu Parafiady.
- Puchary i nagrody zespołowe będą wręczane na uroczystości zakończenia XVI Parafiady.
- Prawo interpretacji niniejszego regulaminu przysługuje Komitetowi Organizacyjnemu XVI PARAFIADY.

KOMITET ORGANIZACYJNY
XVI PARAFIADY

Program XVI Parafiady „Dziekanowice 2013”

W kategorii sołectw:

Data	Godz.	Wydarzenie/ dyscyplina-konkurencja	Miejsce	Prowadzący-sędzia
19.06.13r Środa	18:00	Msza święta	Sanktuarium Macierzyństwa NMP	ksiądz Dziekan Jan Tendrzak
20.06 Czwartek	16:00	Piłka siatkowa	Winiary	Wiktor Paweł Piwowarski
21.06. Piątek	16:00	Piłka Nożna	Winiary	Stanisław Krzelowski sędzia związkowy
22.06 Sobota	10:00 16:00	Lekka atletyka: biegi- krótki i średni, pchnięcie kulą i skok w dal z miejsca, Szachy, tenis stołowy, rzutki do tarczy	UKS Orzeł Nowa Wieś Strażnica OSP Dziekanowice	Wiktor Paweł Piwowarski Sławomir Błaszczak, Piotr Jasek, Bogdan Czarnik
30.06 Niedziela	16:00	Msza święta Uroczystość zakończenia Parafiady z piknikiem rodzinnym	Plac Koronacyjny przy Sanktuarium	ksiądz Dziekan i komitet organizacyjny Parafiady

W kategorii szkół podstawowych:

Data	Godz	Wydarzenie/ dyscyplina-konkurencja	Miejsce	Prowadzący-sędzia
24.06 Poniedziałek	9:00–12:00	Gry i zabawy kl. I – III	UKS Orzeł Nowa Wieś	Dyr. Zofia Suder
25.06 Wtorek	9:00-12:00	Mini piłka nożna Piłka siatkowa Wyścigi rzędów kl. IV-VI	Winiary	Dyr. Beata Kramarska

L. Dziewoński

Nasi Ofiarodawcy

Minął kolejny miesiąc. Udało nam się uporać z zadłużeniem ubiegłorocznym za prace na placu koronacyjnym przy sanktuarium. Cieszy fakt, że po tak długiej zimie kostka trzyma się dobrze. Udało się wreszcie zbudować ubikacje i to porządne. Teraz tylko wzdychamy by zachować tam czystość, a grupy sprzątające kościół prosimy, by też zaglądnęły i jeśli trzeba przetarły posadzkę. Prosimy też zgłaszać Panu Kościelnemu każdą, ewentualną, awarię. Drzwi prosimy zawierać, by tam nie wchodziły koty, czy inne zwierzęta oraz by po wyjściu gasiło się światło – samoczynnie, tak jak samo się zaświeca.

Jednak mamy nadzieję, że uda się w dalszym ciągu prowadzić prace w zabytkowym kościele. Powinniśmy w tym roku zakonserwować i odnowić jeden z bocznych ołtarzy.

Wszystko zależy od dalszych możliwości.

Wielkie dzięki za każdą złotówkę, bo naprawdę nie jest łatwo w tym czasie prowadzić remonty i trzymać opiekę nad takimi zabudowaniami jakie ma parafia. Niestety wszystko się zużywa i trzeba naprawiać i wymieniać wiele rzeczy.

Bóg zapłać – niech Bóg nagradza za każdą złotówkę i za dobre serce.

Po 50 zł.

Dzięgiel Grażyna i Walenty Sieraków, Hyży Stanisława Nowa Wieś, Kasprzyk Aleksandra Sieraków, Molendys Janina i Eugeniusz Sieraków, Płatek Genowefa Sieraków, Serafin Stanisława i Adolf Sieraków, Widomski Ryszard Kunice, Wrona Helena Grajów;

Po 100 zł.

Błaszczyk Maria i Władysław Dziekanowice, Bruchnalska Aleksandra Rudnik, Dziewoński Antonina i Ludwik Dziekanowice, Janas Jan Niezdów, Kupiec Antonina i Stefan Sieraków, Molendys Beata i Eugeniusz Sieraków, Szewc Maria Dziekanowice, Widomska Aleksandra Kunice - oraz jedna rodzina anonimowo;

200 zł.

Szczudło Janina Kunice.

Raz jeszcze Bóg zapłać. Niech Matka Boża Dziekanowska, która króluje w tym sanktuarium wyprasza Wam potrzebne łaski u Boga i niech roztacza swą matczyną opiekę nad każdym z Was i nad waszymi rodzinami.

ks. Proboszcz

POŚWIĘCENIE I PRZEKAZANIE DO UŻYTKU ODREMONTOWANEGO BUDYNKU REMIZY OCHOTNICZEJ STRAŻY POŻARNEJ W KUNICACH

Dnia 30 kwietnia 2013 roku w obecności Wójta Gminy Gdów Pana Zbigniewa Wojasa, Sekretarza Urzędu Pana Józefa Zająca, Pani Sołtys Kunic Franciszki Wołek, zaproszonych gości oraz strażaków Ksiądz Dziekan Jan Cendrzak – proboszcz parafii pw. Macierzyństwa NMP w Dziekanowicach wraz z wikariuszem księdzem Łukaszem Michalczewskim dokonali poświęcenia odremontowanego budynku remizy OSP w Kunicach.

Po uroczystości poświęcenia druh Franciszek Feliks w imieniu Zarządu Ochotniczej Straży Pożarnej w Kunicach podziękował przedstawicielom Władz Gminy za udzieloną pomoc finansową na wykonanie instalacji centralnego ogrzewania budynku remizy.

Podziękował obecnym i nieobecnym na spotkaniu sponsorom, członkiniom Kola Gospodyń Wiejskich , mieszkańcom Kunic za wsparcie finansowe tej inwestycji i przekazane materiały budowlane oraz wykończeniowe a wykonawcom za rzetelną pracę.

Podziękowanie skierowano także do strażaków i ich rodzin za ciężkie prace, wysiłek, społeczne zaangażowanie, wsparcie finansowe i materiałowe podczas remontu.

KONKURS *ze zdjęciem*

Ogłaszamy konkurs!
Na zwycięzców czekają nagrody!

Jaką uroczystość, w którym roku i gdzie – przedstawia to zdjęcie?

Odpowiedzi prosimy przesłać na nasz adres do 20 czerwca 2013 r.

UWAGA!

Jeśli mamy w domu jakieś stare zdjęcia, to bardzo prosimy, przynieście je do księdza, a po zeskanowaniu zdjęcie zwrócimy!!!
Szczególnie teraz zależy nam na zdjęciach z kościoła Św. Mikołaja i Św. Marii Magdaleny. Ciekawe jak ten kościół wyglądał wewnątrz?

Pytanie brzmiało: Kiedy i gdzie i z jakiej okazji wykonano to zdjęcie? Co ono przedstawia?
Odpowiedź przysłała Pani Aleksandra Pałys z Dziekanowic, która brzmi: **I Komunia św. 1949 r.**
Osoby: Ks. Stefan Muniak. Nauczycielka: Maria Szybowska. Dalej: Ludwik Wrona z Dziekanowic, Stanisław Knapik z Rudnika, Józef Dziewoński z Rudnika, Jan Dębowski z Dziekanowic, Józefa Hyży z Rudnika, Aleksandra Mitan z Dziekanowic, Józefa Tomczyk z Dziekanowic, Maria Dziewońska z Dziekanowic, Danuta Dziewońska z Dziekanowic, Zofia Rozwadowska z Rudnika, Emilia Waligóra z Dziekanowic, Rozalia Kasprzyk z Rudnika.
Pani Aleksandrze przyznajemy nagrodę.

Biblioteka Parafialna

Pisaliśmy o naszej parafialnej bibliotece. Zachęcamy do czytania książek; obok cennych starych wydań, mamy wiele nowych i wspaniałych książek i albumów. Są też filmy religijne.

Z biblioteki najlepiej korzystać w środę po Nieustającej Nowennie.

Naszą biblioteką bezinteresownie opiekuje się Pani Beata Sędzik.

Jeśli ktoś ma w domu książki, które przeczytał i już nie potrzebuje ich, niech ofiaruje do naszej biblioteki, może inni skorzystają.

Nieustająca Nowenna
Do Matki Bożej Dziekanowskiej

Niektóre podziękowania i prośby (z kietnia 2013 r.)

Matko Boża zanieś moje pokorne prośby do Twego Syna, by przedstawił je Dobremu Ojcu w Niebie. Matko Boża Tobie powierzam moją Żonę Agnieszkę - najbliższą mi osobę. Proszę, by nie niszczyła Świętego Sakramentu Małżeństwa. Zaopiekuj się Nią i chroń od złego. Spraw, by umiała docenić to co ma, a nie szukała szczęścia w nieszczęściu innych, by nie była taka zawzięta. By za wszelką cenę nie dążyła do rozwodu, umiała na nowo pokochać męża, a ponad swoją "wolną wolę" nie stawiała dobra dzieci i męża. Proszę, by moc Świętego Sakramentu Małżeństwa odrodziła się w nas na nowo i pokonała wszelkie trudności, problemy i przeszkody. .mąż Michał. * Matko Boża Pani Dziekanowska dziękuję Ci z całego serca za narodziny mojego Synka i błagam o opiekę Twoją nad Nim, żeby prawidłowo się rozwijał i zdrowo rósł. Beata. Bochnia. * Szczęść Boże, serdecznie proszę o modlitwę za przyczyną Macierzyństwa N.M.P. o uzdrowienie mojego 5 letniego syna Mikołaja, który jest po 4 operacjach serca. Bóg zapłać. Arek. * Proszę o modlitwę w intencji nawrócenia Emila * Proszę Matkę Bożą o wstawiennictwo w wyproszeniu potrzebnych łask Bożych dla Izabeli w intencji szczęśliwego rozwiązania i zdrowia dla dziecka które nosi pod sercem. Bernard. Warszawa. * Matko Boża Dziekanowska ze łzami w oczach błagam Cię o szczęśliwą operację dla mojej córki. Spraw by szczęśliwie wróciła do zdrowia. .Maria. Dobczyce. * Proszę o modlitwę abym wytrwał w czystości * Dziękuję za opiekę nad moja rodziną i nade mną podczas leczenia raka piersi. proszę o modlitwę, abyśmy byli zdrowi i radośni, a także w pełni umieli służyć sobie i bliskim. Ewa. Kamień. * O nawrócenie, uzdrowienie wewnętrzne i umiejętność przebaczania dla Pawła. Mariusz. Rzeszów * Matko !!! Za Twoim pośrednictwem proszę o, dar macierzyństwa, założenie szczęśliwej, rodziny, pracę i zdrowie dla rodziców. Grażyna. Tychy. * Nasza najlepsza Matko. Dziękujemy, że jesteś, czuwasz, kochasz. Proszę, abym zdążyła wynagrodzić na ziemi moje grzechy. Proszę o życie zgodne z Bożą wolą i szczęśliwą śmierć. Twojej, Matko, troskliwej opiece powierzam mojego chrześniaka Dawida. Proszę, by nasza rodzina dobrze przygotowała się na dzień jego Pierwszej Komunii Świętej. Serdecznie dziękuję za wysłuchanie. * Daj zdrowie Anecie i dziecku, które nosi pod sercem. * Kochana Mateczko, Pani Dziekanowska dziękuję za wszystko i proszę o siłę wytrwania w cierpieniu dla mojego dziadka. Twoje dziecko. * Cudowna Mateczko, Pani Dziekanowska. Proszę uproś u Boga łaskę powrotu do zdrowia dla Kazimiery, która jest po ciężkiej operacji. Otaczaj ją swoją opieką każdego dnia. Uzdrowienie chorych, módl się za nami. * Matko Boża Dziekanowska! Proszę pomóż mi abym w moich działaniach nie kierowała się doraźnymi korzyściami, uznaniami, tytułami, lecz troską o zbawienie moje i bliźnich. Proszę pomóż mi żyć w prawdzie i głosić prawdę. * Matko Boża Dziekanowska! Gdy Kościół Katolicki obchodzi Dzień Świętości Życia pragnę przez twoje ręce złożyć Bogu podziękowanie za dar życia. Za rodziców, którzy to życie mi przekazali. Za ich otwarcie i oczekiwanie na moje życie baz wyprzedzania. Za ich wzajemne zaufanie i życie w związku sakramentalnym bez okresu na próbę. Dziękuję za przekazaną mi szkołę życia. * Opiekunko Rodzin, Wspomożycielko Wiernych dziękuję Ci dziś za wysłuchanie mojej prośby o poprawę lepszego i godnego współżycia w moim małżeństwie. Bądź Wychwalana i Błogosławiona Matko Boża * Matko Boża Dziekanowska dziękuję Ci z całego serca za dar macierzyństwa, za to że jesteś blisko mnie i wspierasz w każdy dzień. Proszę Cię opiekuj się dzieckiem, które jest w moim łonie i pozwól się cieszyć darem rodzicielstwa. * Kochana Mateńko. Dziękuję za wszystkie łaski jakie otrzymuję ja i moja rodzina. Dziękuję za księży w naszej parafii którzy bardzo starają się przybliżyć nam Chrystusa. Dziękuję za osoby które chciały poświęcić swój czas i przedstawić Mękę Pańską aby zbliżyć nas do Boga. Proszę aby Zmartwychwstały Chrystus dodawał im sił i otaczał zawsze swoją opieką. Mateńko, proszę o mieszkanie dla Darka. Proszę o rozwiązanie ciężkiej sytuacji dla Magdy i jej dzieci. Proszę o zdrowie dla Doroty i miłość w jej rodzinie. W Tobie Matko i w Jezusie zaufanie i nadzieja. * Maryjo Matko Bożą błagam Cię najgoręcej z całego serca ze wszystkich sił opiekuj się moją synową i jej dzieckiem które nosi pod sercem. * Kochana Matko Boża Dziekanowska. Dziękuję za opiekę nad moją rodziną jaką obdarzasz mas każdego dnia i nocy. Dziękuję za wysłuchanie naszych próśb i wiem że niczym sobie nie zasłużyliśmy na to co otrzymujemy. Przepraszam Mateńko za wszystko czym ranimy Twoje serce. Mateńko Proszę o dobre przygotowanie mojej córki i młodzieży do sakramentu bierzmowania. Proszę otwórz ich serca ma przyjęcie siedmiorakich darów Ducha Świętego. Tobie polecam całą moją rodzinę. * Matko !!! Za Twoim pośrednictwem proszę o dar macierzyństwa, założenie szczęśliwej, rodziny, pracę i zdrowie dla rodziców, Grażyna, Tychy

Z życia Parafii...

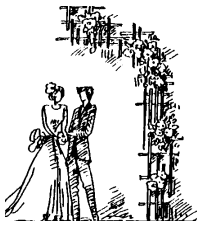

Przez Chrzest św. stały się Dziećmi Bożymi, cząstką Kościoła i naszej Parafialnej Wspólnoty

Dnia 18.05.2013

15. **Anastazja Wiktoria Godzik** z Winiar
Chrzestnymi byli: 1. Eryk Godzik z Huciska
2. Monika Godzik z Winiar

Boże, racz udzielić duchowego odrodzenia dzieciom, które w wierze Kościoła wezwałeś do chrztu, aby otrzymały życie wieczne.

Sakrament Małżeństwa

w naszym Sanktuarium
zawarli:

dnia 27.04.2013 r.
Natalia Chorobik i Mateusz Łyżczarz
Świadkami byli: 1. Tomasz Kokoszka
2. Natalia Łyżczarz
dnia 4.05.2013 r.
Sylwia Rozwadowska i Janusz Konarski
Świadkami byli: 1. Dariusz Kowalczyk z Brzączowic
2. Sylwia Rutka z Brzączowic

Niech Bóg błogosławi na wspólnej drodze życia!

Zatroszczyli się o Sanktuarium

Jedność z Parafią zaświadczyli, okazując troskę o czystość naszego Sanktuarium – następujący Parafianie:

– **wszystkim składamy serdeczne Bóg zapłać:**

6.04.2013 r. – Dziekanowice: Magdalena Jamka, Beata i Monika Węglarz, Katarzyna Kuc, Adela Szybowska, Maria Kulma, Anna Wołek, Dominika Kulma, Małgorzata Baran-Stolyarow, Renata Dębowska, Martyna Dębowska;

13.04.2013 r. – Dziekanowice: Piotr Błaszczyk, Janina Kozak, Magdalena Dudzik, Grzegorz Dudzik, Wanda Dzięgiel, Wiesława Bzdyl, Elżbieta Woźniak, Mariusz Pabian;

20.04.2013 r. – Dziekanka: Aleksandra Gabryś, Krzysztof Błaszczyk, Renata Mazur, Celina Burek, Aneta Gabryś, Anna i Natalia Włodarczyk;

27.04.2013 r. – Rudnik - Dziekanowice: Stefan Hankus, Magdalena Woźniak, Władysława Wandas, Iwona Barbara i Natalia Wania, Stanisław Góral, Maria i Katarzyna Włodarczyk;

Za posługę w Domu Bożym Bóg zapłać!

DYŻUR W SANKTUARIUM

31.05-2.06 – z Dziekanowic spod nr: 134, 141, 72, 22, 99, 20, 24, 18, 89, 214, 109, 69, 57, 107.
3.06-9.06 – z Rudnika spod nr: 1, 54, 32, 34, 79, 60, 26, 59, 107, 109, 58, 87, 64,
10.06-16.06 – z Rudnika spod nr: 62, 84, 27, 55, 61, 52, 94, 6, 14, 70, 15, 90,
17.06-23.06 – z Rudnika spod nr: 35, 16, 17, 93, 53, 101, 13, 20, 21, 45, 11,
24.06-30.06 – z Rudnika spod nr: 81, 49, 10, 23, 31, 102, 24, 39, 96, 57, 82.
1.07-7.07 – z Niezdowa i z domów pod kościołem

Nowa kolejka dyżurów w kościele

8.07-14.07 – z Winiar spod nr: 74, 26, 93, 136, 16, 44, 81, 17, 227, 14, 157, 184, 185, 84, 170, 164, 72.
15.07-21.07 – z Winiar spod nr: 18, 140, 20, 21, 22, 78, 90, 144, 36, 27, 2,
22.07-28.07 – z Winiar spod nr: 29, 145, 30, 8, 97, 64, 131, 31, 152, 130, 121, 125, 122.
29.07-4.08 – z Winiar spod nr: 37, 114, 197, 28, 83, 129, 127, 87, 5, 76, 132, 183, 15, 231, 128,
5.08-11.08 – z Winiar spod nr: 174, 134, 211, 98, 99, 243, 34, 73, 126, 135, 88, 7, 9, 10, 11, 179,
12.08-15.08 – z Winiar spod nr: 48, 80, 162, 200, 224, 49, 107, 107A, 45, 89, 89A, 163, 53, 118, oraz **Hucisko:** 54
16.08-18.08 – z Winiar spod nr: 219, 150, 221, 175, 115, 59, 165, 55, 96, 92, 56, 108, 142, 123, 13, 46, 188, 158
19.08-25.08 – z Winiar spod nr: 25, 106, 124, 206, 62, 117, 61, 137, 94, 116, 204, 63, 33, 65, 162,
26.08-1.09 – z Kunic – Kopce

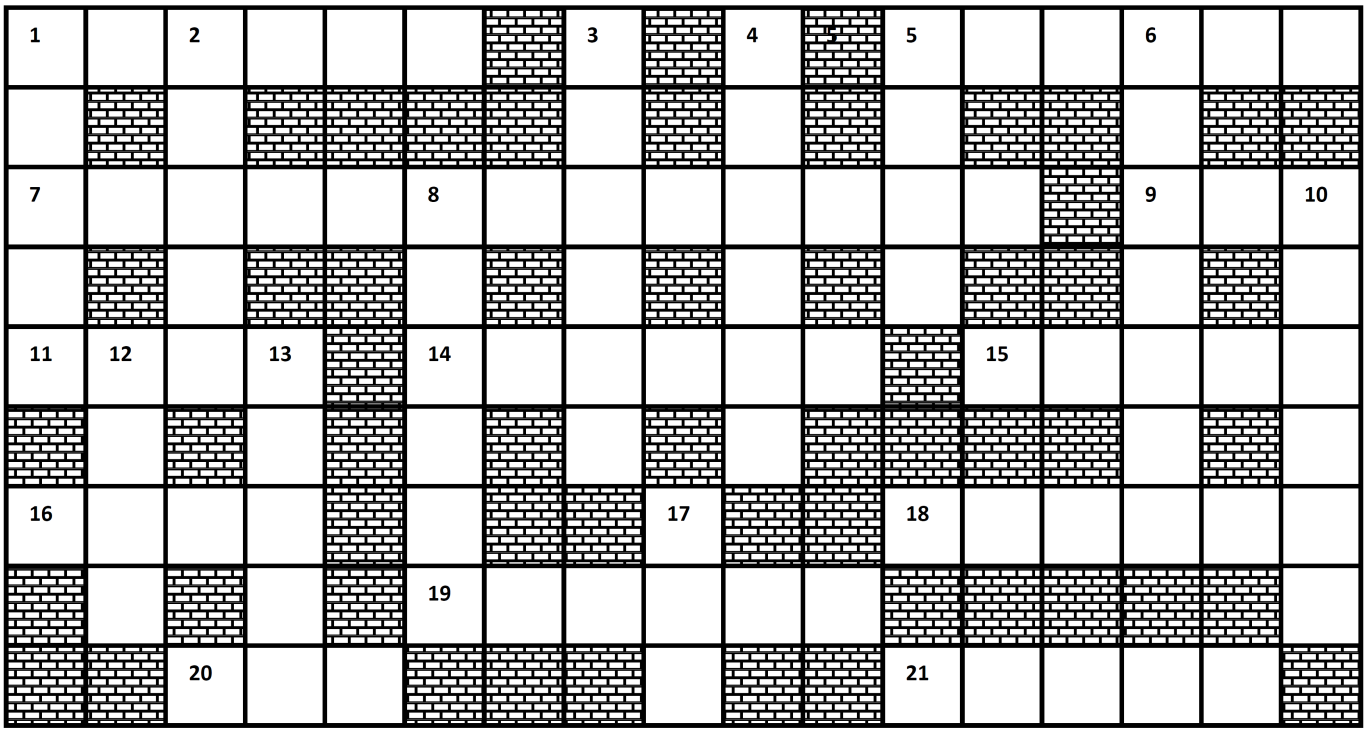
Odeszli do Pana

18. +**Anna Dzięgiel** z Sierakowa
ur. 8.01.1928 r., zm. 24.04.2013 r.
19. +**Maria Panuś** z Bieńkowic
ur. 4.10.1930 r., zm. 25.04.2013 r.
20. +**Julian Hankus** z Sierakowa
ur. 10.07.1937 r., zm. 25.04.2013 r.
21. +**Józef Hoduń** z Kunic
ur. 6.02.1938 r., zm. 5.05.2013 r.
22. +**Józef Mazanek** z Nowej Wsi
ur. 12.02.1944 r., zm. 5.05.2013 r.
23. +**Stefan Żak** z Nowej Wsi
ur. 21.02.1935 r., zm. 20.05.2013 r.

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj im wieczne spoczywanie!

ks. Proboszcz

KRZYŻÓWKA

POZIOMO:
1). ...,,Chrystus bowiem został złożony w ofierze jako nasza..." ...(1Kor5,7); **5).** ...,,Weźcie moje... na siebie i uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem”... (Mt 11, 29); **7).** Wyznawca Jezusa Chrystusa; **9).** Człowiek roztropny zbudował go na skale (przypowieść Pana Jezusa); **11).** ...„Dlatego tez przez Niego wypowiada się nasze... Bogu na chwałę”... (2 Kor 1, 20); **14).** Nowe imię Jakuba nadane mu przez Boga; **15).** Dar dla Boga ofiarowany w jakiejś intencji lub w dowód wdzięczności; **16).** ...„I każdy, kto dla mego imienia opuści dom, braci lub siostry, ojca lub matkę, dzieci lub..., stokroć otrzyma i życie wieczne odziedziczy”... (Mt 19, 29); **18).** Przygotowuje się do święceń kapłańskich; **19).** Miejsce sprawowania pamiątki Wieczerzy Pańskiej; **20).** ...„Trochę kwasu ma... zakwasić całe ciasto”... (Ga 5, 9); **21).** Apostoł, pierwszy papież;

PIONOWO:
1). Pochodzi z serca ludzkiego (Mt 7, 21); **2).** Najświętsze Jezusowe, któremu oddajemy szczególną cześć w czerwcu; **3).** Jezus złożył ją za grzechy świata i „zasiadł po prawicy Boga” (Hbr 10, 12); **4).** „Trwa w grzechu od początku” (1 J 3, 8); **5).** Przełożony synagogi, którego córkę Jezus uzdrowił; **6).** ...„On też wycisnął na nas pieczęć i zostawił... Ducha w sercach naszych”... (2 Kor 1, 22); **8).** ...„Kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał... życia”… (J 8, 12); **10).** Chrystus przeciwstawia ją ubóstwie, mówiąc, że nie można jej służyć i Bogu; **12).** Po śmierci Jezusa „ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej”... (Mk 15, 33); **13).** ... „... i ziemia przeminą, ale moje słowa nie przeminą”... (Mt 24, 35); **17).** Syn Zachariasza i Elżbiety; prorok, który przygotował ludzi na przyjście Mesjasza.

Krzyżówkę nadesłała Pani Halina Herzog z Dziekanowic.

Rozwiązanie krzyżówki prosimy przesyłać do 20 czerwca 2013 r. na adres Sanktuarium, lub złożyć w zakrystii - z dopiskiem na kopercie: „Konkurs”.

Wśród osób, które prześlą prawidłowe rozwiązania rozlosujemy trzy nagrody.
Nagrody można odebrać w Kancelarii Parafialnej w dni powszednie bezpośrednio po Mszy św.

Za rozwiązanie krzyżówki z numeru 5 (234) nagrody otrzymują: Kinga Kolarczyk z Huciska, Janina Paździor z Nowej Wsi, Anna Słowik z Sierakowa.